

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 3992

Title शौर संहिता

Author x

Extent ३६ Age x

Subject (पुराण) माहात्म्यं

सौरसंहिता

स्वयंपुराण

३५१२

३५१२
३५१२
३५१२

॥६॥

॥दी० नारायणस्येदं॥
सूर्य संहिता प० ३६॥

॥३॥

सुप०

१

श्रीगणेशायनमः ॐ नमोहंपदार्थायजसदार्थस्वरूपिणे भासकायनमस्तस्मै भवाय
भवहारिणे नमः सांवायशर्वायसर्ववित्तानदायिने सूर्यकिरचिजेदंताहंजारूपसाक्षिणे स
मस्तजगदुत्पत्तिस्थितिनाशकहेनवे रुद्रविश्वविरिच्यादिस्वरूपायनमो नमः प्रमाणनाम
गम्यायस्वयांभानायकेवलं नमः सकलयानानां मानदावापशंभवे वर्णाश्रमसमाचारनि
रतानां हान्मनां सुखभाषाविनीतानां नमः पैसंसारहेनवे भस्मसाधननिष्ठानां भक्तानां भस्मदायिने
भस्मरूपाय रुद्राय भनमो भक्तिप्रदायिने पाशहंत्रे परानंदप्रदात्रे परमोत्तमे परविद्यापरा
णं वुनमः परशुधारिस्मै नमे विनायकस्कंदसुनायानवहारिणे अं विकापभपेसाक्षात्तगच्छ
गुरवे सदा प्रणम्य सांवेमीशानं सर्वदेवनमस्कृतं पुराणं संप्रवक्ष्यामि जगतामभिद्वयं सत्राजे
सूतमद्वंद्वं जठवल्कलसंयुतं त्रिपुंड्रावलिभिः दीप्रभस्मोद्घातेन विमलं सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं सर्वभू
तहितैरतं आसशिष्यं विशेषेण महाभक्तं शिवस्य तु सयमेवानैगत्तं शंभोः प्रसादादेव केवलं
तेजसाभासयंचेत्तत्तं चेतनगनाचननात्मके वालीवित्तामहान्मानां महाभक्तिं समास्थि

राम०

१

नापुराणं संहितां पुण्यां प्रकृः पुराणगौरवात् भवता भगवान् व्यासः सर्वज्ञः करुणकरः पुराण
विद्यासिद्ध्यर्थं पुराणसम्पुण्यासितेः तेन पौर्णणेकीदिद्या व्यासेनामित्रतेजस उपदिष्टा तवास्माकं
वक्तॄणां महसि प्रमोसुनीनां वचनं श्रुत्वा रूतः पौर्णणकोत्रमः वक्रुमारभते देवं नमस्कृत्य पिनाकि
नं सूत उः ब्राह्मणमवैल्लवे च शैवं भागवंतं तथ भविष्यन्नास्ती पंचमार्कं डेयसमाकुर्ये आ
मेयं ब्रह्म वैवर्त्नं लैंगं वाराहसंज्ञितं स्कंदं च वामनं चैव कौर्ममाकं पंचगारुडं ब्रह्मंडं चेति पुण्यौ
यं पुराणानामनुक्रमः अन्यान्युपपुराणानि काथितानि महर्षिभिः अष्टादश पुराणानि श्रुत्वा
संक्षेप रूपतः तेषामनुक्रमं वक्ष्ये सर्वापवि सोधकं आद्यं सनत्कुमारोक्तं नारसिंहं ततः परं
नांदं संज्ञं कुमारं एकथितं तदनेतरं चतुर्थं शिवधर्माख्यं पुराणं नैदिनेरिति अतो दुर्वाससाप्रोक्ते-
यवीयं तेतः परं कापिलं मामनं वैचैव तथैवोशनसो निजं ब्रह्मंडं च ततः पुण्यां वारुणख्यं ततः का
ली पुराणस्यैकालं कंठं च नामतः ततो वासिष्ठं लैंगं नागनामा माहेश्वरं त्विति ततः सांव पुरा
णं ख्येच्छस्ममिति चेरिति ततः सौरपुण्यौणाख्यसावित्रमिति चेरिति पाणशर्यचमानीचेभा

सुर्षः

2

गवमुनिपुंवाः सर्वाण्युपराणानि शिवज्ञानकारिवौ स्कादमघामिवक्ष्यामित्तक्षानेयविनिर्मितं
षड्विधं संहिताभेदैः पञ्चाशत्सुन्दभेदिन संहितां तावुधास्मासुपासौ सौरसमाह्वयानामहं वः प्र
वक्ष्यामि संहितामतिशोभनीयपुण्यस्य समाख्येन कथिता भानुनापतः पातवत्कथापते मेव स
हिता सौरसंहिता सौरसंज्ञातुसात्त्वत्रयं यत्तु सहस्रतः निर्मिता सर्ववित्तानसागरपावनीप
रागनाथान्येन मेहादेवः पुण्यैरखितैरपि तात्पर्येण विकानाथः सर्वज्ञः प्रतिपाद्यते तच्छेषे
ण रुद्रश्च तदिशः प्रतिपाद्यते तथा विश्वसूत्रात्तथा देवा अपि द्विजाः कथ्यन्ते दशभिर्विप्राः
पुण्यैः परमेश्वरः चतुर्भिः कथ्यन्ते विश्वदुर्गाभ्यो प्रह्लाजगत्पतिः एकेन भगवाञ्चेतमास्करः सर्वै
समारब्धा देवता अपरा अपिरुद्रचिह्नादिदेवानां पः कजी शिवसंज्ञिनः स एव सर्वमानानां मिष्टासां वः
सनातनः आष्टादशपुनाणानां कर्त्ता स सत्यवती स्कृतः तेषामेव प्रकोरसमुनिर्मामचोदयत् पुण्य
ऐस्वे वेदार्थे विसृष्टो जायते खलु विभे निमामवर्षं वेदः मुखा निवृत्तानि चित् साक्षाद्देवविस्मृता
यं प्रवर्दति ध्वचित्कचित् अचि कानि विभेदेनैव वेदे परं प्रतिष्ठापितं त्रैलोक्यात्ताः कर्मप्रवर्दति हि सा

एम्.

2

धान्यनपुवाअर्थोददंतिचमहेश्वरं ब्रह्मसर्वजगन्मूलतत्तानंतस्यधनं भस्मनादुलर्नतिर्य
रुत्रिपुंरुंशिवरुजन प्राचोन्येनपुगणनिप्रवदीतेहिसादनेवेदसिद्धेषुधर्मेषुमतिर्यैवोविजायते
दुर्लभाःस्वलेतेसर्वेनैवसंशयकारणीवैभवंसर्ववैदानोकःपुमान्ब्रुमर्हति शिवएवखलुप्रा
ज्ञोयथावदुक्तुमर्हति ब्राह्मणानोचवेदानीवैभवेकेवलैर्नभिःशक्यतेनैवविज्ञानुकल्पकोटि
सत्तैरतिपि प्रसादादेवरुद्रास्यमवानीसहितस्यच शक्यतेवेदिनुतेषांवैभवंकिंचिदास्तिकाःवि
स्वाधिकोमहादेवःकृपयाकेवलेबुधाः धरण्यापिप्ररूपेणवलैर्नतेवैरवलुनान्यथा अविनी
तोपिवीलोपिज्ञानहानोपिवावडवः पूज्यःसर्वजनैर्नित्यमशिवःखलुनेतरः ब्राह्मणानोश
रीरेषवर्त्रजसर्वदेवताः वाचिवेदाःसहांगैश्वरगतःपूज्याहिब्राह्मणःकिंचिन्मात्रमपिप्राप्तोवेदनां
स वापिविद्यतो येषांतेपूजनीयाहिसर्वदोर्वजंतुभिःवैदस्याध्ययनेनैववेदार्थःपरमेश्वरःप्रसन्नः
प्रार्थनीनाथःपरिज्ञानंददातिहि महादेवप्रसादेनखलुवेदार्थविद्भवेत् नेतरस्यतनःशेभुसादरेनि
त्यमर्चयेत् मेरुश्चरोनेपुरारम्येसर्वयोगिनिष्विते पाणशर्योमहायोगीव्यासःसवीर्यवित्रमः

सुर्प.

३

भूत्वायेधाग्निमध्यस्योवाग्यतोविजितेद्रियः आत्मायांनैकसेवेचेसोवेसंसाभेषज नीलंठंवि
रूपाक्षं चंद्रलेखावर्नसकं तत्तापपरमंधोरंजपंः संतर्पयन् शिवं तपसाजस्य सर्वतः संसारो
दघितारकः प्रसन्नः परयाशक्रासहसन्निहितोभवत् तं दृष्ट्वा रुद्रमीशानं कृष्णदे-या
यनौ मुनि प्रसम्य लोकरक्षार्थं प्रसादा देवः शूलिनः अप्रकाशपद्मौ दाम्नाय शेषार्थावर्जं स
केचतुर्धा कृतवान् विप्रायथा पूर्वसन्नानमन एकविंशतिर्मेभदन ऋग्वेदं कृतवान् मुनिः शा
खानां नुशनेनैव यजुर्वेदमथाकरोत् सोमवेदं सहसेणशखानां नुप्रभेदतः आथर्वणमथो
वेदं विभदन् वृत् अथाश्व्यान्सजग्नाह चतुरो वेदपारगान् सुमंजु जैमिनि चैव वैशंपायन सं
ज्ञितं पैलु संज्ञितं तथा प्राज्ञैतैथौ व्यासः सत्यवती सुतः ऋग्वेदश्चावकं पैलेत ग्नाद्वसमहामुनिः
यजुर्वेदप्रवक्ता वैशंपायनमवहि जैमिनिं सामवेदस्य सुमंजु मित्ररस्य च शाखानांश्चाचकाने
कविं शक्तिं जगद्देवेदविक्रेष्टः कृष्णदे पापनो मुनिः यजुः शाखाशतस्यापि श्रावकानां शते मुनिः
अद्वयापरिजग्नाह पराशर सुतः सूर्यसाम्नः सहसहसशाखस्य मुनीनी च सहस्रके जग्नाह मुनिः

राम०

३

शार्दूलः साक्षात्सवनीसुतः आथर्वणस्यवेदस्यशाखाभेदप्रवर्तकान् सुनीजग्नाहसर्व
ज्ञापाणशयौनवासिकाः वेदानाममिश्रानांश्रावकार्यमुनीश्वराः सर्वेतेहिंसपोयेताः स
त्याक्तेपदयान्विताः ब्रह्मचर्यार्पवाभ्यांचक्षमाधृजिमिनासैनः शौचसतोपेदातैश्चतुषसात्
ज्जापापिचआसिकेनचमत्याचसिद्धांतश्रवणेनच लतेनचजपेनैवसमुक्ताः सार्वदा
दरात् स्वसिकाद्यासनोपेनाः प्राणायामपरायणाः प्रत्याहारपरानिसंधारणध्यानस
युताः समाहितीधयः सम्यक्शिवभीक्तिपरायणाः शिवार्चनपरानिसर्ववेदसिद्धेनवर्त्म
ना तीर्थसेवापनानिमग्नान्मुमुक्षुयणेरताः पितृपुत्रपुण्येयोः सर्वदातिथिपूजकाः अ
भ्यागतानांसर्वेषांपूत्रकास्तुविशेषतः आतानामपिसर्वेषांमातृवद्रक्षकाभृशं कामक्रोधमहा
लोभाहर्षमोहविवर्जिनः नोषमोहविनिर्मुक्तादेभदर्पादिवर्जिताः कृत्स्नाचारनिर्मुक्ताः कुण
स्वार्यपराङ्मुखाः परापवादंनिच्छक्ताः परद्रोहविवर्जिता सुतर्कसहितो नित्यकुतर्कविमुक्तया
निद्रालस्यादिनिर्मुक्ता निर्द्वन्द्वानिरुपद्रवाः निरस्त्राशेषदोषाश्चसमस्तगुणभाजानाः शिखा

सुर्य०

४

जठः सर्वजठअजर आसिकोत्रमाः अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैर्मस्मदिग्बकलेवरः अपय
ऊचुचैः भगवन्सर्ववेदोक्तैः किंच सुप्रतिपाद्यते तस्य किंच लक्षणं साक्षात् कानि नामानि तस्य
तु कादृशं तत्परिज्ञाने केन ज्ञायते चेत्तदा केन मुक्तिपरां गानिका निज्ञास्य न समम क
स्मिन्सर्वणि कर्माणि पर्यवस्यन्तवस्तु निवेदनेषु समस्तेषु किं वा सारं तेरात्रमं ब्राह्मणस्य विशेषे
ण वेदेषु सकलेषु च कोचर्मो विद्विहितः साक्षादन्यस्य च मुनीश्वर कीदृशे धर्मसत्तु कीदृशे धर्म
संज्ञकः सर्वतः सगृहेणैव ब्रूहिका निणि कोतम सन् उवाच एवं मुनीश्वरैः ८४ः कश्चिद्वै
यणो मुनिः उवाच सकलं सस्य क्रमेण करुणवत्तान् व्यास उवाच शिवः स्वरूपं वेदोक्तैः समा
सैः प्रतिपाद्यते तद्रूपं सत्यविज्ञानसुखानन्देकलक्षणं शिवः शंभुर्महोदयः सत्सदोमीश्वरः प
रः ब्रह्मा विष्णुस्तथैशाने ईश आत्मा हरोक्षरः एवमादिनिनामानि तस्यासाधारणानि वै
प्रत्यक् ब्रह्मैकजाकारं विज्ञानं नतरदिनाः वेदोक्तैर्नेव ज्ञानं जायते नापनैः सदा ते तं न मुक्तिः प
रां गानि शमादीनि जपो धना सर्वकर्माणि विज्ञाने पर्यवस्यन्ति मुक्तिर्द्विआत्मा श्रमसमाख्यं पद्म

राम०

४

पाशुपतं परं वेदांतेषु तत्सारं रसुजं मन्त्राद्यणस्य विशेषेण धर्मोपमपरस्य च भूत्यै वोदूतनं प
ञ्चनिपुणस्यैव धारणं चोदनालक्षणं धर्मो निविद्धो धर्म इति चोदनासममेवार्थं वेदनासमा
सिक्तः चोदनायाः प्रमाणत्वात् नैव संदेहमर्हति निश्चिते जायते यस्माद्धर्मादिविषमाप्रमा तथा
चोदनप्रमित्यनुदयः क्वचित् अधीतं संगेव दस्यप्रमितिर्जायते यतः जायते त्वविपर्ययस्तत्प्र
माचोदमै नया एव तु मानं जरी न वष्टु विषयाखलु चोदना प्रमाणोत्तरसंवादापेक्षानास्मेव
सर्वथा स्वतः प्रमाणमना हि चोदनां तीक्ष्णार्थेण कर्मभागस्तु वेदस्य साध्या धर्मादिगोचरः
वेदांता सिद्धवस्ते कविमानक्रियापरैः सिद्धरूपं परब्रह्म स्वप्रमानंदलक्षणे आनंदः पुरुषा
र्थो हिनन्मानं हि चोदना पुरुषार्थेति नासंख्यवेदस्य खलु सन्नमाः स्वार्थतात्पर्यवद्वाक्यं प्र
माणं सुतरां खलु साध्यस्य पुरुषार्थस्य विनाशस्य चोदना पुरुषार्थेति तात्पर्ये च दस्य खलु
सन्नमाः स्वार्थतात्पर्यवद्वाक्यं प्रमाणं सुतरां खलु साध्यस्य पुरुषार्थस्य विनाशस्य वसंभवात् न
यासांति शयत्वाच्च ब्रह्मवितानशेषतः सर्वसांति शयं सौख्यं शेषेन निपस्य हि ततः शेषि परं ब्रह्म

सुर्य०

५

सच्चिदानंदलक्षणी एक एव हि वेदार्थः सत्यमेव मये रिक्त अस्य वेदस्य सर्वज्ञः कस्यादौ परमेस-
रः व्यंजकः केवले विप्रानैव कर्त्रे न संशय अतो न तसु खं ब्रह्म विषयज्ञानकारणं चोदना-
मानमेव स्यात्सु सूक्ष्मपरिदृश्यतो सूत्ररूपाच्च एवमुक्तामु निव्यासः शिष्यानां लिङ्गसुव-
तान् प्रणयसं वमीश प्रपयो कैलास पर्वतं मुनयश्च महात्माः सर्वशाखाप्रवर्जकाः प्रणम्य
स्वगुरुभ्यामं वदस्वित्तानसागरं वेदानध्याययामासुर्मुनीन्द्रा नीलिको न मान् स्वाध्यायाध्यप-
नादेव तथैवाध्यायनादपि जापजेशुद्धवित्तानं खं लुनान्येन हेतुना अन्यहेतुसमुत्पन्नं न ज्ञा-
नं न हि संशयं विदवित्तानत्वाभाय वेदानामुद्बं हण पुराणमभ्यसे नित्यब्राह्मणे विगतस्य ह-
र्षाश्च प्रति सर्गश्च वंशमचं तराणी च वंशानुचरितवैव पुराचरणं पंचलक्षणे अभ्यसे
कृद्गुपानि संसारं हरति क्षणान् विशेषेण अभ्यसे नित्यब्राह्मणः सौरसंहिता मिमांसा च कः सर्व-
पापेभ्यो मुच्यते सत्यमीरित इति श्रीस्कांदे सौरसंहिता यां प्रथमोऽध्यायः बालखिल्या ऊचुः क-
थं योगीश्वरः सूर्यं प्राप्य वेदे वैदार्थमुन्नमं लब्धवानाश्च नः सूत्रवदत्तसमहे एतु सप्तम उ पुरा

राम०

५

हिमवतः पार्श्वे योगी परमर्धर्ममवित् मातृवल्को महाधीमान् लोकानां हितकाम्यय स
हस्रकिरणे दवे समस्तं न गदाश्रय सुरस्वरमुत्तगाद्यैर्मनिर्भिस्वसुसेवितं विलोकनमन
सा देवी सा चित्रो वेदमातर साक्षाद्द्रुस्य देवस्य हरस्य प्रतिपादिका चतुर्विजिके लक्ष्मि जजाप
विजितेन्द्रियः ऊर्ध्वबाहुर्निगधारः पादोगुच्छं विष्टितः जपेन महावान्तरः प्रसन्नः प्रकटः प्रभुः
स्वयमाविरभूतस्य पुरतः परमेश्वरः तद्दृष्ट्वा सर्वलोके शंभो गसिदिवाकरं प्रणम्य बहु
षः प्रातस्तुष्टवमुनिपुंगवः आदित्सर्वलोकशजगतामार्तिहारिणं सदा सन्निहितं देवं नम्रा
मित्तामहर्निशेन विनित्य निशं वाचो जपं शिषु विषे जनाः तेषामिष्टप्रदातरि नमामित्तामहं
प्रभौ विनोदते सदा ते संसारस्यास्य निषेत्तके भगवन्तं महोदवे भवानी सहितालयं सहस्रकि
रणे सम्यक् ज्ञानगम्य पत्यं साक्षिभूत समस्तस्य नमामित्तामहं पते सर्ववगोनुगदेवं साक्षा
देवत्रयीमयं समस्तजगत्तो मूलेन नमामित्तामहं सदा भानुमन्तं भगं नृणो भवभीतिविमर्दनं
भावना रहितं साक्षात्प्रत्यक्षत्वा नमो स्पृहं प्रद्योतं परतमं तत्त्वं परतत्त्वप्रकाशकं पवित्रं

सुर्य०

६

परमं साक्षान्मामित्वा महे विभो मास्करं परमार्थार्थभावकं भवभेषजं प्रणमो मिहाभक्त्या
परेशं त्वामहं सदा सत उवाच एवं मुनिवरस्तु त्वामभगवन्तं दिवाकरं अष्टकदस्त्रितं च
मानां प्रापद्दयं गतं भगवानपि सर्वेषाममीष्ट सकलप्रदः यथा वत्सर्ववेदां नोदरसं स्थितं
यन्न देवा विजाने नियतं नोपि यतीश्वराः इदं विज्ञानं सत्तानमसत्प्राप्तं निकल्पितं आत्मानम्
विजिः साक्षादनाद्यं ता स्वयं प्रभा आत्मन्येव त्वविज्ञानं केवलव्यावहारिके सर्वतर्कप्रमाणानां
मगम्यं दुर्बुधोद्भवे अतोस्मीति पदज्ञानं विमानि हि विदात्मनि एतु ब्रूयाति रेकेण न तदसिक्त
दाचन महादेवमसादनं सुसूक्ष्मपरिद्वैदं पञ्चकाशाद्यतिरेकेण जायते तत्प्रकाशावत् अ
ज्ञाना अयेमात्मानं चिद्रूपे केवलं विना कल्पयेति भ्रमादन्यो ज्ञाना निवृत्तः परे पानिकस्य
तेशु चिद्रूपतः परं ज्ञाना निवास्तु वभेदेन नैव भिन्नमिति सत्तम अभावादेव भेदस्य वास्तवस्य
निरूपणे एकत्वनविरुद्धत्वाद्भेदेनैकस्य वस्तुनः द्वयोर्भेदेन भेदस्य प्रवेशे सति हि द्वयी भेदो
नरेण भिन्नत्वेऽप्येषा तुल्या गतीरिय पानिभिन्नानि न त्वानि तानि चिद्रूपतस्ततः नैव भिन्नानि

राम०

६

चिद्रूपं पञ्चपदेकयं वैशेषिकेण रूपेण चित्तश्चिन्नेव भिद्यते तच्च वैशेषिके रूपे चि-
त्तो भिन्नं भवेति चेत्तत्तु पञ्चपदेकयथा कुग्नादिसंमततथा सज्जिचित्तो भेदः सर्वार्थानैव वि-
चने अभिन्नं तच्चिदेव स्याद्देहाभेदो ह्यसंगतः अतस्तत्त्वानि भिन्नानि भाषयैव न वस्तुतः सर्ववे-
देषु चैतन्यैकेवले परमं पदं इतो न्ययामतिः पुंसो मोहायैव हि केवले सवमाना जिगाभमेन्याकुत्साप-
सज्जिपापत तद्विरुद्धतये चार्थमवदंति हि तार्किकाः स्वतंत्रा एव ते सर्वे न शक्यार्थोपजीविनः अ-
मो वेदविरुद्धार्थगृहीतानैव बुद्धिमान् विभाजिजगदात्मना जगद्विवर्तनस्यैव कारणत्वेन एते-
षु स्थितः आकारस्मनुसत्त्वादिगुणाकारैस्त्रिधा भवेत् तेषु सवगुणादीषु ज्ञोमिश्रान्महान्-
भूत् तदुपाधिवशेनैव विधा सर्वेश्वरो भवेत् सर्वज्ञश्चेक्षितान्नेन स्वतः पंडितो नम से-
लोपाधिशाद्रुदे भवेदेवेक्षितानुसः स एव तमसा विशुभवेद्ब्रह्माण्डो गुणत् तेषु लोकोपा-
काराय भवंति बहुधा मुने रूद्रस्तेषु हरेश्च लोकां हितकाम्यया हरि मन्यसृजत्येष महाबल-
पराक्रमः ब्रह्माण्डब्रह्मणस्त्वशादमैर्न्यरुद्रः सनातनः न हुरुते विश्वरूपे वं ब्रह्मापि कुरुते तथा

सुर्य०

७

रुद्रं शार्द्रुद्रस्यैव नुरुद्रस्यैवात्तयैव नुरुद्रः सर्वलोकानामुपकाराय न स्वतः ब्रह्मविष्वादि-
रूपानुरुद्रस्यांशेन केनचित् लोकानामुपकाराय स्वयं विप्रस्थितो भवेत् विश्वेश्वलोक-
रक्षार्थं ब्रह्मरुद्रादिरूपतः आत्तयोदवदेवस्यैव स्थितो भवेत् तथा ब्रह्मापिरुद्रस्य नि-
योगादेव केवलं रुद्रविष्वादि-
रूपेण माययैव स्थितो भवेत् ब्रह्मणश्च हरेरशः स्थितो पोरुद्ररूपतः स तु सौंशि-
रूपस्य विधेयस्याधुंस्यैव ब्रह्मवि-
दिरूपेण तशोरुद्रस्यः स्थितः स विधेयो भवेत् साक्षात्
वरूपस्य केवलं महामोहवसेनैव हरिब्रह्माण्मीश्वरमनुजे च समं मर्त्या वृथा होमो हवै भव-
त्सार्तं न्यवलेनैव हरः सर्वे तमो ब्रह्मः निदानो लोक-
रक्षार्थं भवेत् स्यांशेन केनचित् अवित्ताय न
रास्यस्यैव भवं मन्यते हरं निहीन इति तैसर्वेषां षडाः पापयोनयः शक्तिस्स्यात्तिराणानि समस्तानि
क्वचित् क्वचित् तेषां मंशो शिमावस्य विशेषमनपेक्ष्य च सामान्यैव चैव कर्षे चापकर्षे च दंति हि
क्वचिच्चतानि निर्णीय प्रवदंति च सत्रय प्रसादादेव रुद्रस्य प्रमाणानियथा यथा तथानुस्य
प्याणी प्रकाशं तेन संशयः मुनीनामपि देवानां तथा न्यपामपि द्विजा प्रसादादेव मानानि प्रकाशं

राम०

७

तेन यानया प्रसादहोनाः पापिष्ठाः प्रप्राणार्थविमोहिताः अन्यथैव विजानंति निर्नयाशक्रेव
द्वयः विजानंतीश्वरोक्तं प्रमेसादादेव केवले तेषामेव विनिर्माक्षः संसारादचिरेण हि तत्रा
वन्निष्ठतु ब्रह्मनुत्कर्षशंकरस्य हि कोविजानाति कोवक्तिवैव विनिर्माक्षः संसारादचिरेण
हि तत्रावन्निष्ठतु ब्रह्मनुत्कर्षशंकरस्य हि कोविजानाति कोवक्तिवैभवेन स्पष्टवत्त उक्ति
र्धुणश्चरन्त्यायससापि स्यान्मवायवा न जाने चास्तदीया स्वप्नसरति द्विजं सर्वथा देवस्य प्र
सादो देवकेवलं प्रसन्ना गुण्यतो मवर्को विषपातनः श्रसापि विसध्यतानैव स्मृत्या नन्मूलपि
च अतः प्रसाद अन्यैव मदीया वा कश्चिदस्य न निवेपुण्येन मदीया प्रसन्नानैव वेदनात्
प्रसादादेव सावस्य शिवस्यैव तु कवले प्रसादं कुरुते शेषः करुणाकरः तेनैव प्रेरिता एव
ब्रह्मविश्वमहेश्वराः सृष्टिस्थितिकारिणः सर्वे कुवन्ति सत्रम तथैव रुद्रः सहस्रधा नः सक
लास्यतु प्रधानः पालते विश्वः सृष्टौ साक्षात्सिंतामहः प्रिष्टनीनां तु सर्गस्यानंतरं परमः सियः
शब्दादीनां तु भूतानां पुन्यत्रिकुरुते स्वयं सक्ष्माकानामुने शब्दादामुत्पत्तिं लकसतः रूपरूपो

सुर्य०

८

मंहानग्निजोयतेक्रमशोमुने आपस्तादृविद्यादग्नेनउत्तोरधवतीक्ष्मा शब्दादिष्टेवभूते
पुजायतेपंचदेवता सर्वज्ञस्यैवशब्देचस्यशब्देक्षुतुद्धमौरूपेहस्यविश्लोश्चरसेगधेप्रजाप
तेःतत्रदेशःक्रमेणैवमुनेभूतसमुद्रवाः सदाशिवेश्वनौरुद्रसुथानारायणोविधिः इतिना
म्नामकीर्त्यतेतेषुरुद्रः शिवात्तय पुरस्तादंडसर्गस्यससर्तायोदिवापुनः अपामेकोशकेचिद्व
न्वकंवीर्यमपास्तजन्तुदंडमभवद्वैमसंहसाशुसमप्रभं तस्मिन्यतेस्यमंविश्लुत्तह्योशेन
समन्विता आयो नारा इतिमोक्षासक्ष्मास्तमुनिसत्तम तापदस्यायैर्मनपूर्वतेननरायणः।
स्मृतःसोयंनारायणः श्रीमान्स्वप्रधानस्वरूपज जनार्दनः सुखी विष्णुविषकेनद्रततोरि
तः अशोपाधिवशेनैवब्रह्मेतिपरिकीर्तितः अपामंतन्ननवस्थानानारायणर्तितिरिततः
जानि शैनेवब्रह्मेतिपरिकीर्तितवेदः सम व्यासुरुद्रवीर्यान्मनैवतु सर्वकारणविश्वासेसुच्य
तेस्तक्ष्मदर्शिमिः रुद्रस्यवीर्यंतेविष्णुर्योयंनारायणकृपः सोयंसोवर्महादेर्व्यात्वाचक्षार्ध
शेरवर दिधाकृत्वात्मनोदेहमर्धेनपुरुषोभवेत् अर्धेननारीनुस्पीतुविराजमस्तजत्युर पु

राम०

८

नः सर्वेन्द्रियाणं च प्राणानां च समष्टयः जायेते यंच भूतेषु सूक्ष्मेषु मुनिसत्रम सर्वासां च सम
ष्टानां नियं श्रोतवत्ताः पुनः विजायेते महाभूतं सृष्टिः पश्चात्प्रवर्तते भूतानां चामिमानित्यो जा
येते देवता पुनः ब्रह्मांडं स्थूलभूतेभ्यो विजायेत यथा पुरा हिरण्यगर्भो भगवान्ब्रह्मणोऽंशः स्रष्टुं
नः ब्रह्मांडं प्राविशत्वेन निर्मितं बहुरूपतः सोऽयमंडप्रधानेन वपुषा केवलेन तु संस्मादस्वरूपे
एतैस्त्वांडं विवर्धते अंडावच्छिन्नभूतेभ्यो मुने लोकाश्चतुर्दशे कर्मणो फलभोगार्थं विजायेते
शिवास्तयो जेषु लोकेषु भूर्लोकः पृथिव्यामेव जायते महातलायाः समेव पाना लश्चि समुद्राः
महातलं हेम तलं सर्ववर्णं पशो मित्रे प्रासादै विविधैः श्रुद्धैर्देवतापतनैर्युत शैलैरसां तलं
विमाशां कंठं हितला तले पीतं सुतलमित्युक्रमतलं विद्रुमप्रभं सिंते हि विनलं प्रोक्तं पातालं च स
तेरमन तेषामधस्तात् नरकारौ रवाद्याः प्रकीर्तिनाः पापिनस्तेषु पच्यंते न तैर्वर्णयितुं क्षमाः पा
ताला नामधस्तात्तु शेषाख्या वैश्ववीतनुः तदाधारमिदं सर्वं सातु कात्माग्निमाश्रिता भुवर्लो जले
जानः स्वर्लोको जातवेदसि महालोकादयो जातास्त्रयेवा यो महाभुने सत्यलोकस्ततः परतस्य

सुर्य०
९

रं शात्मलिदीपः कुशदीपस्तनः परं कौचदीपस्तनः मोक्रः शाकदीपस्तनः परं तथैव पुष्करदीपो
जंबूदीपोऽश्वत्थिस्तनी नत्रधर्मस्य सर्वस्वमधर्मोऽप्यत्र तिष्ठति क्षाणानावृत्त्यतिष्ठति सागरः प्रस
तम दीपादीपो महानुक्तः सागरादपि सागरः क्षारो देशुरसो दश्वसुरो दश्वच तोदकः दध्युद
क्षीरसीलिलः स्वाह दश्वेति सागरः पंचाशत्कोटिविंशतीर्णसमुद्रा धरास्मता जंबूदीपः सप्तमस्त
नां दीपातो मध्ये मस्थितः तस्य मध्ये महामेरुर्विश्रुतः कनकभः चतुराशीति साहस्रयोज
नस्तस्य चोत्क्रयः प्रविष्टः षोडशाधस्ताद्वा त्रिंशन्मृद्विस्तृतः मूले षोडशसाहस्रो विस्तार
स्तस्य सुव्रत भूपगस्यास्य शैलौ सौ कर्णिकार्त्वनमोऽस्यतः हिमवद्देवकूठश्चीनिषयश्चास्य द
क्षिणे नीलश्वेतश्च शृंगीतदुन्नेरवर्षपर्वताः तिष्ठेति परितश्चान्ये पर्वता मंदरादयः भवेत्पूर्वहधा
दीपेदिपानिवृद्धिर्विबुधः पुष्करे च महापीतं धातको षंडसगुतं शाकदीपसमारख्ये तु वर्षे जलदसं
गुतः कौमारं सुकुमारं सुकुमानं च वर्षं यंकुसुमोत्तरं मोदे काख्ये मुने वर्षं महकपमाकुर्य कौच
दीपे तु कुशलं मुने च यंकुने मनोरथे उल्लप्रवरसेते च मुनिवर्षं समाकुर्ये अंधकारसमारख्ये

राम०
९

चतथादुर्भिसंज्ञितं कुशदीपेजुयोगीद्रोवर्षमुद्रितसंज्ञितं वेणुवर्षेनयाविदुन्वर्षसैरकसंज्ञितं
लंबकं चतिसत्तं चमुनेवर्षेभभाकरं कापिलं शात्मलिङ्गोपेश्वेतवर्षसमाकृषु हनिताख्य
मुनेवर्षेवर्षजीमूतसीतेने हरितं वैद्युतवर्षमानसंमुप्रभाधिकं प्रक्षदीपेमुनिश्रेष्ठवर्षे शान्त
भयाकृषे शिशिराख्यतथावर्षे शान्तभयाकृषे विदुन्सुखाद्वये आनंदाख्यं शिवाख्ये च क्षेमकाख्य
द्रुमाकृषे जेहूदीपेमुनिश्रेष्ठवर्षे हिमसमाकृषे देवकूटाभिधं वर्षे निषध्याख्यामिताहते नीलो
सत्समाख्ये च श्वेतवर्षे नथोन्नरं पूर्वसंज्ञितं तथावर्षे गंधमादनसंज्ञितं षड्वत्वारिंशदेतानि वर्षा
णि द्विजपुंगव एषु वर्षेषु राजानः षड्वत्वारिंशदेव हि जवूद्वायाः सर्वे नाजानः सत्यवादिनः वेदोदित
समाचारनिरता विश्वरक्षकाः अत्युग्रादुर्विनीतानां विशेषतः स्थापका वेदे मार्गस्य निर्गणश्च
विशेषतः प्रशान्ताश्च विनीतानां संग्रहणश्च विशेषतः दयापतपराः शुद्धोदेवतानां वपोषकाः ब्रा
ह्मणानां विशेषेण यिदुषां च विशेषतः स्थापको वदमार्गस्य विशेषेण सदा मुदा शिवभक्ता विशे
षेण शिवलिंगार्चने नताः त्रिपुद्गावलिभिर्दोषासतमस्माच कंठिताः जहूदीपमिदं तेषां चरितं

सुर्य०

१०

विशेषतः पुण्यभूमिनि निख्यातं प्राप्य पुण्यवर्जं नृणां ममौ हायापवनान्दणमप्राप्यमजिशोभन
स्नातृण्यप्राप्यलोके स्मिन्नरोद्योविकालेद्रियः नायक्रामतिसंसारससुखसहामवेत् अ
पाणसारससारसागरोन्नरणैरतः अस्मिन्नोके हरनित्ये पूजयेदादरेण तु चतुर्दशसहस्राणि
योजनं प्रहापुरी मेरोरुपरिविरव्यानातत्रास्ते चतुरानप्रः तत्रैवापन्नरम्पमहावि - महेश्वरः
अस्ते शेषजगन्नाथैः सह देव्यासनातनः तत्रैव पर्वतवरदिक्षु पूर्वादिषु क्रमात् इन्द्रादित्योके
पालाश्वनिवसन्ति सदा मुने कौत्सासपर्वते नम्ये नानारत्नसमन्विते नानादेवसमाकीर्णं नानागं
धर्वसेविते नानापक्षसमाकीर्णं मानामुनिसमावृते अतीव शुभदं वित्रमस्मिन्नायतरं मह
त् तत्र स्तिभवानीसः सह देव्या महेश्वरः उपास्यमानो योगीन्द्रैर्ब्रह्मनारायणादिभिः स एष भ
गवानुदु - ध्याकालेषु नृत्यति श्रीमद्याघ्रपुरे देव्याः सदान्त्यनिसंनिधौ अनेकजन्माससि
द्वाः श्रौतस्मार्तपरायणाः तत्रैव परिपश्यन्ति नर्तनं मुक्तिमुक्तिदे इत्यादिस्कोदे सौरहिसतामोदि
नीयो ध्यायः श्रीभगवानुवाच आतः परं प्रवक्ष्यामि तव योगीद्रवेदि तत्रैव लोकस्यास्य विस्तारसं

राम०

१०

क्षेपेण जगादिज किरणैर्ममर्चदोश्च भास्यते यो दासिक तावद्भूर्लोक इत्युक्तः तत्र सर्वप्रसाध्य
 ते भूत्वा लोकवासिनां सर्ववहुलपार्थिवं शकैः भूतो जरांशके भ्यस्तु पच भूतमये हितं भूत्वा केन भु
 वलोकः समुद्र इत्युच्यते मया आधिक्यं केचिद्विच्छेति विस्तृत्य रिमंडलात् तत्रैव वसतो देहाः अ
 पामं शैलपौधनअधिका अलोकाश्च ततद्भूतो शकाचिकाः आदित्यमंडलाद्दूर्ध्वं ध्रुवोपावृत्ति
 स्थितः तावदुक्तः सुवलोकस्तत्र वायोस्तु नेमपः वायोस्तु नेमपः सप्तसमासेतमयोदिताः आवहः मय
 मः प्रोक्तः प्रवहश्च ततः परं तस्ये एतु वहः प्रोक्तः संवहस्तदनतर विवहस्तत्यरः प्रोक्तस्तत्यरश्च
 एवहः ततः पीरवहः प्रोक्तस्तद्रेदाः कोटिकोटयः भूयो योजनलक्षे तु मंडलं मम संस्थिते इंदो यो
 जनलक्षे तु मंडलं मम मंडलात् चंद्रस्य मंडलाद्दूर्ध्वं नक्षत्राणोचमंडलं स्थिरयोजनलक्षे तु
 एव लक्ष्यहमउले तस्माद्योजनलक्षे तु स्थिते सप्तर्षि मंडलं सप्तर्षि मंडलाद्दूर्ध्वं लक्ष योजन
 कैफवः नवयोजनसाहस्रो विधे भो मुनि सत्रम अत्युश्लोति फकाशश्च मे डलो तो स्थितो मम
 लक्षयोजनं स्त्रीणी मंडलं मम सुप्रभे आमनंतं न्ययाचान्ये मंडलं मम मोहिताः शशि मंडल

सुर्य०
११

विस्मरोद्विगुणोऽप्रमेमंडलान् भार्गवश्चोषधीशस्य षोडशं शः प्रकीर्तितः भृगोः पादविहिंन
स्तुवाचस्यजिसमाक्षपः नतः पादविहीनोद्वौममस्तुमहीसुतो दिवाकरकरैरेतत् पूरितं भु
वनत्रयं त्रैलोक्यस्य तु विस्मानौ न शक्यः पुनिभाषितुं प्रवदंति पुनायेषु विस्मनै ए कचित्
मुनयः स्त्रै नपि प्राज्ञानशर्क्य पुनिभाषितुं ध्रुवाहं धर्महर्लोकः के योगिनः सनकादय त
यो लोकवतः कोटियोजनः परिकीर्तितः तत्र देवा स्थिताः सर्वे सुखिपासादिवर्जिताः सत्य
लोकस्तपोकाकोटिषु केन विस्तृतः स एव ब्रह्मलोकः स एव सकलोत्रम सर्वलोकगु
ह्यर्था विश्वान्मा विखतो नुखः आस्ते स योगिभिर्नित्यं पीत्वा योगामृतं पर तत्र नाय एण स्या
पि भवनसुव्रणः पुने शैतेयन्नहरिः श्रीमान्मायीमाप्यमपः परः स विष्णुर्लोकः प्रथितः पुनरा
वृत्तिवर्जितः पातितत्र महात्मानो ये प्रपन्ना जनार्दनः ऊर्ध्वं गच्छन्त्यसदनात्युरं ज्योतिर्मयं शुभं व
ह्निनाच परिषक्तं तत्रास्ते भगवान्भवः देव्या सह महादेवः चित्तमानो मनीषिभिः योगिभिः श
तसाहसैर्भूजैर्गैश्च सेवतः तत्र ते योगिनि यनाभक्रावै ब्रह्मचाम्बिनिणः महादेवः पराशंता

राम०

११

स्नापसाः ससत्वादिनः निर्ममानिरंहेकारः कामक्रोधविवर्जितः द्रष्टा सिद्धास एषु काद्रलो
कसचैस्मृतः तत्रवदेवेशंशंकरंशिशोवरं प्रणवापमिमानित्योदेवताः पर्युपासते म
एवः सर्वमंत्राणामाधारः परमात्मनः दाचकोजटिलः शुद्धोभस्मोदूतितविग्रहः केपूरकटकोपेतः
पुंड्रत्रयविनाशितः व्याहृतिः परमादेवीविशेषेणविमुक्तिदः त्रिपुंड्रावलिनिमिदीप्राभस्मने
वावर्कुठितासांवित्रीचमहाभागाकुण्डलद्वयमंडिता प्रसन्नवदनादिव्याजयजूटधराशुभा
भस्मदिग्धशरीराचपुंड्रत्रयविनार्जिता अन्येचवैदिकामत्राः सकला बहुकामदाः भस्मसे
कृत्तसर्वोपास्त्रियुजोक्तिमस्तकाः रुद्रात्मात्माभरणजटाजूटधरासुदु ब्रह्मविष्णुश्च सर्वतंदे
वनामपि देवतोऽप्रासातेमुदात्तत्रयसदामक्रिसमान्विनौ तत्रगच्छंतिविद्वांसः सत्यधर्मपरापणः
ब्राह्मणवैदिकाविद्वन्वैवगच्छंतिपापिनः नांतिकाश्चक्रमेणैवश्रुत्युक्तेनैववर्त्मन श्रद्धाम
क्रिसमायुक्तास्तत्रगच्छंति सत्रम स्वासाधरणयाभृत्यवेदमार्मर्गकवर्जिनो प्रसादकुरुतेदेवः स
र्वदेनमस्कृतः तत्रावर्तविनामीशः संसोरादधितारकः प्रसादकुरुतेमृत्योत्वान्यपाचतयोध

सुर्य०

१२

न विष्वादिदेवनास्तद्धन्वासायारण्यैवतु प्रसादं कुरुते मृत्युविदमार्गेकवर्त्तिनं नोत्रिका
एतथा मृत्योर्वा न्यायामुनिसत्तमा नकैपासर्वजंतूनामिनिजत्वविनिर्णयः महेश्वरः शिवः
शेभः प्रणवस्यास्य गोचरः अणोरणीयान्महतोमहीयानं विकायतिः उमापनिर्ममस्कार्यः सर्वै
र्ध्वयोर्जद्वुजे तथा ध्वयो हरिब्रह्मप्रमुखैर्गुणमूर्त्तिभिः तस्य ध्याता हरिः साक्षान्मन्त्राण्यणस्र
माङ्गयः देवः सहस्रशीर्षश्च विश्वाक्षो विश्वशेकरः विश्वो विश्वस्य निर्माता पातु केका लयसरः
अक्षरः परमो नित्यो हरिर्माणापतिः प्रभुः पुरुषश्च पुण्यश्च जं विश्वमुपजीवती सोपं सर्वं महत्वेन
न तथा विश्वात्मनापि च योऽप्यपरापणत्वेन परब्रह्मानं नापि च अयमेव परत्र त्वपेज्योतिपरा
परः अपमात्मा समस्तस्य चेतनस्या परस्य च यच्च किंचित्तगसत्यस्मिन् दृश्यते श्रयजपिवा
अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्यानां राण्यण्यः साक्षाद्देहात्ते वाक्यानां निष्ठा रुद्रः पशोपतिः अवि
कापति एतद् स्वपते मेवन संशयः अस्य नायस्यापि ब्रह्मणः परमीष्टतः रुद्रस्यापि शिवो ध्वेयः
किंपुनः सर्वदेहिनी तस्यात्सर्वप्रपलेन शिवं सो वन्निलोचनं दुर्घरेत समीशनि ध्यायेन्नित्यम

राम०

१२

तं दितः तं सर्वकारणीरूढमणीयां समणोरपि सहांतमहातः साक्षात्प्रणवेनैव पूजयेत् आका
रधास्तयोवर्णअकारत्प्रणवस्यजु ऊकाराद्याउकारत्रुस्वरशिष्टामकारकात् व्यंजनानि
समस्तानिप्रकाशेतेषथापुरं सर्वविदोर्विभासेवविंदुर्नादात्मकाश्चननारैदः साक्षात्प्रणवो
जिःस्वरूपात्प्रमात्मनः विभासतेननः साक्षान्मातृकार्चणरूपिणी सर्वविद्यालयाशुद्धा
केवलं प्रणवामिकावेदास्मृतिसुनाणानिपत्किंचिदपरंपरं शब्दरूपेत्वनसर्वमातृका
याविर्जभरणी प्रणवः सर्ववेदानामतआयं नमध्यतः प्रणवेनित्ययुक्तस्य नमये विद्यतेक
चित् तर्वाप्यपिनमोकारे मत्वाद्योरोनशेचति प्रणवोत्प परं ब्रह्म प्रणवः परमेपदः प्रणवे
नित्ययुक्तस्य नमये विद्यतेकचित् तस्यप्रकृतितीतस्ययः परमैस्यमहेश्वरः योपमहेश्वरः
साक्षात्प्रणवस्याव्यगोचरः तेद्वपरमं ब्रह्म सशर्वे ससचसुभावतः तमज्ञानमिह ध्यर्थं नेद्व
ध्येयमास्ति कैः तदन्यदेवतं त्यक्त्वा संसत्समविशेषजतः वकारत्प्राप्तसर्वे षांतदिसाक्षाच्चिर्वं क
रः तदन्ये नमशिवाः सर्वतजस्तेन सिर्वं करः ससचहिशिचः साक्षात्प्रामनश्चार्थतोपिच इणना

सुर्य०

१३

13

गीतु कीयस्य स्वात्ममृता हिवस्युनः मंविदित्वा हि मुच्येनेत्रा लक्षणैव कर्मण तत्तत्तत्तान निष्टस्य
न्मुसुः सर्पर्वसाद्यनैः शिवज्ञानैक निष्टस्य श्रद्धां कुर्पादिशेषतः शिवभेक्तिं तथा कुर्याच्च निचा
पि एतत्तः योगाभाभ्या संजथा कुर्यात्सेन्यासं कर्मणामपि विविक्तसेवी लक्षांशे सुस्वासीने जिहो
द्रिपः समग्नीवसिरः कायस्य निर्भस्मा वकुंठितः त्रिपुंड्रवारं ऐर्षुक्रोगुरुभक्ति समंचितः ह
सुंदरी कमध्येत्रु शिवं सस्यादित् लक्षणं सर्वस्य जगतः साक्षात्स्थिति संतकारणं पुमासह
पुंकल्या एनीलं कंठत्रिलोचने प्रसोतं प्रमुसी शानं चोय नि समनं दिजः ध्याने नैव शिवज्ञान
ज्ञानात्मुक्तिर्न कर्मणा कर्मज्ञानहेतु स्यादिति तत्तत्तं विदित्वा स्थितिः इति स्तोत्रे देसौरसहिना यां रत्नी
यो ध्यायः अथातः सं प्रवक्ष्यामि जगत्कारण निर्णय श्रुतिभिः स्मृतिभिः सद्गुराणैः रपि भाषि
तं त्रैलोक्य कारण साक्षात्सच्चिदानंदमद्वयं नैतरन्सत्यमेवोक्तं संदेहं विस्तज्जिज्ञासु अन्यथा
चाहुः केचिदस्येत मोहिताः सर्वथा तन्न संग्राह्यं सम्यग्दर्शनं कांक्षिभिः केचित्प्रधाने त्रिगुणं प्र
वदेति तु ईश्वरस्तद्विज्ञाते साहस्ये समाहिताः कदाचित्त्वचिचापिनलं मंले स्थितिबुधाः अ

राम०

१३

विचार्यैवयत्किंचिदार्थविद्भवेत् अतोद्विपर्ययोचित्तानेवेदादेवहिकैवले नप्रमाणोत्तरैरेवसु
सूक्ष्मेपरिदृश्यतो तात्पर्येणैववेदोताः साक्षाद्ब्रह्मैवकारणं वदेतिसर्वज्ञेनैवकारणं ब्रह्मनाप
र ब्रह्मसच्चित्संस्वानंतकेवलेहृदात्मना परिमाणेनसहते जडहिपरिमाणवन् नापितत्स
त्रपाशत्स्याभिन्नपुमिन्नपापिचात्रह्याणोन्यस्यसत्यत्वेविद्यतेनैवकस्यवित्ब्रह्मणोन्यस्यतु
क्तस्यसत्त्वानेभ्यतेखलु ब्रह्मणोभिन्नशदिसुब्रह्मैवखलुनापरः तथासतिव्याप्नोक्तेशक्तिरित्य
विवेकिभिः शक्तिशक्तिमतोविद्वन्मदाभेदस्तुदुर्घटः चिह्नावेदसिद्धोतासिद्धोताअपराभ्यं
वेदोतस्यांतस्यांतरंगस्यनिराकृत्यवहिसिद्धताः निरकृताश्चसिद्धोताभवेयुर्नहिर्सेशयः ब्रह्मण
काणत्वस्यसक्तिर्निर्वाहिकानुया सामायादुर्निरूप्यैवस्यद्रूपतः सदा दुर्घटत्वमविद्यायाम्भष
णेनतुदृषणैमायामात्रमिदृङ्गेतमित्याह हिपंगश्रुतिः दृश्यत्वाद्विमतेमिथ्याश्रुतिकारताता
दिवन्त अतोलीकतगदेतुर्मायैवहिनसंशयः कार्यरूपस्यसत्यत्वसद्रावेसतिसनम परिणाम
स्तथारभःखलुसर्वोभविष्यति कार्यरूपेजगत्सर्वमन्ततंसलुसंततं वाचारंभणसद्वचनथाप्रा

सुप०

१४

इवधारणात् प्रकृतेः सत्यतायाश्चसदेकत्वश्चकृतेरपि सर्वोपनिपदामर्थः साक्षाद्देन
श्रेवाहि अतोमाद्यमपीसृष्टिर्नसत्यमीरित् पुण्येषुयुनेसृष्टिः कथ्यतेचचित्कचित् आ
न्यथासातुनैववेदानुसारिणी क्वचित्सख्यानुगुण्यतः क्वचिदर्थानुगुण्यतः असुक्तेनैवप्रा
मार्गेणभवेत्सृष्टिर्नचान्यथा भारतेधर्मशास्त्रेचतथासृष्टिः क्वचित्कचित् कथ्यतेमुनिशास्त्रे
क्वचिदेदानुसारतः सृष्टिरेषामप्येवोक्तासारिणी सर्वसुधर्मदेशस्यमूर्त्तपत्तिस्तएवहि नजःस
त्तमोयोगाद्रह्यविष्णुशिवाभिधा अन्योन्यमनुरक्तास्तेत्यन्योन्यमुपार्जयिनः तयोः प्रार्थनया
रुद्रः केचत्वंलालपापिव तत्रापिभगवान् रुद्रः स्त्राशेनैवचकेतविन् नस्वरूपेणतोसादृशेणैव
नचोशतः प्रमाणेषुगतिर्तेषां ब्रह्मनाण्यणदिषु उत्कर्षश्चापकर्षश्चतथान्यदपिकिंचन रुद्र
स्योक्तेनमार्गेणद्रष्टव्येनस्वल्पतः तंनिश्चयमयापूर्वभाषितेतवसत्रमुकाणंजगतः साक्षाद्ब्रह्म
वस्तुनवापरं ब्रह्मकारणवादोपःसहिपाद्रः प्रकोत्रितः अतो न्येदाकलावादामृषावाहिकेवले
अनेकजन्मसिद्धान्तोश्रौतस्मार्त्तानुवर्तिनी ब्रह्मकोट्येरणवादेनुमतिर्जीयेतनिश्चला प्रसाद

एम०

१४

हितानां तु नराणां पापकर्मणां ब्रह्मकारणवादे तु मन्त्रिर्नैवै पञ्चाप्यते तेषामेव पश्चित्तानं च यावज्जार्हं
तच्चिरात्तः यथावद्व्यवहितानयेषां जायेत सुस्थिरं तेषां मेव परा मुक्तिर्नैतरेषामसुरायः यथावद्व्यव
वित्तानं न तत्रेभ्यः प्रजापति मत्सु न भ्रातिवित्तानं जायते नर्थकारणं तस्मादहोदि तं वैद्वं ब्रह्मणा का
थितागमं पांचात्रादुपनत्र तथा भगवतादुमे तथा वैनायकं तंत्रं भेदानेनामशेषतः कापालि
कादिकं तंत्रं लोकायनिकसीतने अतिस्मरि विरुद्धाश्च तत्रानागमोत्तरात् १ तदनुग्राहकास्तर्का
न्वेदनिष्ठः पतिश्चात्यजेत् तेषूपदिष्टमाचरि समस्तमविशेषतः २ वजं ये देदसं सिद्धं गृहीयादा
दने एतनु वैदिकस्त्वचिनामुक्तिं प्राप्नुयादप्रमादतः वेदादेयमश्ववदादेवपनंत पगदादेव हि वित्तानं
वेदः शुद्धः सनातनः वेदानुग्राहकास्तर्कोपयावत्सतिमानि हि पापिष्ठानो महावतात्मनो रवदेवेदोदि
ताचारेनैव चांक्षो यजायते तेषामवमहामोहादेहौहवासेषु सत्रम ईच्छाश्रितो यजायते समावदिव
कवलं महादवप्रसादेन कवलनदिजोत्रम अतौ वांछावितायै मत्तन्मूलायोस्मत्तावपि वेदवीसेमु
ने मार्गं समाश्रित्याविमुक्तये यत्किंचिदपि कुर्वणः कदा मुक्तो भविष्यति यदा चर्मवदाकासं वेदपि

सुर्य०

१५

१५
अंतिमानवाः तदावेदविरुद्धेन विमुक्तास्युर्नशसयः तस्मान्सर्वपरित्यज्यवेदमार्गसमाश्रयेत् ध
र्मार्थकाममोक्षाणां वेद एवानः खलु अतः सर्वाकनं वेदं विशुद्धं समाश्रयेत् न करोति श्रुतौ श्र
द्धाम शुद्धः पापकर्मणा अतः पापविशुद्धार्थं यत्कुर्यादर्जद्रितः इति स्कांदे सौरसंहिताय चतुर्थे
ध्यायः श्रीभगवानुवाच अथायत्नेन यापानां समस्तानां समासताः शुद्धिहेतुं प्रवक्ष्यामि तवाहेक
रुणावलात् वरुणोऽयमपरिभ्रष्टः श्रुत्युक्तेनैव वर्त्मनि त्रिपुंड्रधारणादेव भस्मना पूयते नरः अमि
कर्मपरित्यागी आद्वकर्मविवर्जितः त्रिपुंड्रः परदारमिगमिच परदोही परार्थहृत् त्रिपुंड्रः वि
द्याचारे गुरुदोही च वेदार्थदृष्टकः त्रिपुंड्रः पाषेडी पिशुनः कष्टः कलत्रस्यापत्रधकृत् त्रिपुंड्रः
मर्षादाभेदकुलीर्थदृष्टकः कुंडनाशनः त्रिपुंड्रः भस्मधारणहीनश्च त्रिपुंड्रोदलनात्मन त्रिपुं
द्र उर्ध्वपुंड्रकुशाश्वसपत्रतुल्यलिगधकृत् त्रिपुंड्रः अंकितः शंखचक्रायैः शरैरेव तापुधैः त्रिपुं
द्रः ब्रह्महमद्यप्यत्नेन तथैव गुरुतत्पगः त्रिपुंड्रधारणादेव भस्मना पूयेत नरः त्रिपुंड्रधारणेः
मिक्षाप्रदानेन हि कोचले सर्वपातकपुत्रो हि पूयते मानवो विनात् रुद्रलिगाचने भक्ष्याकुरु

एम०

१५

तेवेदवर्त्मना सर्व-भस्मसकलसार्वांगमनुगच्छन्निपुमान् सर्व-भस्मसकलसर्वांगमस्तौ तिश्च
इया सह सर्व-भस्मसकलदेहाय प्रणमं कुरुते तु पः सर्वं बहूनां तेन किं साक्षाच्चिद्वर्त्म
परायणः सर्वपातपुत्रोऽपि सद्यः पूजो भवेन्नरः इति स्कांदे सौरसंहितायां पंचमाध्यायः श्रीभ
गवानुवाच भूयोऽपि सर्वपापानां शुद्धिहेतुं समासतः प्रवक्ष्यामि तर्वाती वगुत्थमस्तैर्वहि - न पु
न देवी महादेव सर्वं त्वं करुणाकरं अष्टकं सर्वलोकानां हितायेदं महोश्वरी भगवन् देवदेवेश भ
वसागर नारक अपत्येनैव पापानां शुद्धिहेतुं वदैमभो इति पृष्टः शिवः शंभुः सर्वदेवनमस्कृतः
हिना सर्वसलोकानां प्रोवावकं रुणं वलान् ईश्वरानुवाच अष्टगुत्याजमे देवि समासेन महेश्व
रिव नैवामि सग्न है एहं सर्वं वेक्ष्य तदा शिखि अविमुक्तमिति स्मृत्यंते सर्वपापविशोधकं स्थानमस्मि
महादेवि ममासाधारणं परं तत्रैवोक्तममा एष जतो रत्नस्य केवलं कृपया तारकं कत्र ह्यव्याप
ख्यामिव एतन्ने पत्रसौ द्वाहहे नित्यं त्वया संनिहितः सह नित्यं स्मरतो मातः सर्वे नश्यन्ति पापान् के
पत्रस्मादातु गंगायां नरः पापैः प्रमुच्यते यदुद्दिश्य महायासाह कृतमति वीक्ष्य मृतानां पृथिव्य

सुर्य०

१६

पनिचिनश्यंति सुलोचने यत्र माण्ड्यसुर्चनेन राः संसारसागरात् यस्य साक्षात् महाविमुक्तिं दि
त्वा वै भवे नुरद आस्ते माण्ड्यसुमीतः सदा कमलपासह यस्य साक्षात् श्वये ब्रह्मा विदित्वा वे
भवे मुदा आस्ते माण्ड्यसुमीत सरस्वत्या सनातनः यस्य साक्षात् सहस्राक्षः शच्या सक्ती मरैः स
ह विदित्वा विभवं वास्ते सिद्धचारणपूर्वकै धर्मशास्त्रप्रवर्त्रताः वेदागानां प्रणेता रत्नोपा
शिष्यास्तथैव च ब्रह्मणो वेचना यत्र प्रविश्य च महर्षयः भस्मोद्धूतस्त्विषां पुद्गलकिं
मस्तकाः शिखायां कर्णयोः कंठे हस्ते पतापवीतके सततधृतरुद्राक्षाः सम्यक् दर्शनतत्पराः
साक्षाद्विश्वेश्वराख्ये मां प्रपूज्य परमेश्वरं कृतार्था अभवस्तद्वि सर्वपापाविशोधके अन्य
च्चास्ति मम स्थाने सर्वपापविशोधनं श्रीमपाग्न्या पुरं नाम सर्वदेवनमस्कृते मयैव मनसा पू
र्वनिर्मिते मम सुप्रियं दर्शनादेव जेतुं नो केव संमुक्तिमुदे यत्र मे परमानंदनर्तनं सर्वशोभने
यत्र मे नर्तनं विष्णुर्विश्वजगन्मयः तत्रापपरमं पोरं तपः संवत्सरं यत्र मे नर्तनं द्रष्टुं
देवाः सर्वे सुमध्यम नेपिरे परमं चारं तपः संवत्सरं यत्र मे नर्तने द्रष्टुं भास्करा द्वादशोचिते

राम०

१६

तेपिपरमंघोरं बहुकालं जपः प्रिये यत्रमेनर्त्तनेद्रष्टेवसवः सत्यवादिनः तेपिरेपरमंघोरं बहुकालं
मनेद्रिजः यत्रमेनर्त्तनेद्रष्टेसिद्धरणपूर्वकाः तेपिरेपरमंघोरं बहुकालं मिनिप्रियात् पत्नमे
नर्त्तनेद्रष्टेयक्षराक्षसपूर्वकाः तेपिरेपरमंघोरं बहुकालं जपः प्रिये यत्रमेनर्त्तनेद्रष्टेव्यासः सत्यवः
तीसुतः तत्तपपरमंघोरं चिरकालं जपः प्रिये यत्रेमनर्त्तनेद्रष्टुकल्पसूत्रप्रवर्तकाः तेपिरेपरमंघोरं
चिरकालं जपः प्रिये यत्रमेनर्त्तनेद्रष्टधर्मशास्त्रप्रवर्तकाः तेपिरेपरमंघोरं चिरकालं जपः प्रिये
यत्रमेनर्त्तनेद्रष्टकणादकीषितादयः तेपिरेपरमंघोरं चिरकालं जपः प्रिये यत्रेमनर्त्तनेद्रष्टे
व्याघ्रयादोमहानिः यतं जलिसमाख्यास्तुपत्रगः पापनाशनः गरुडश्ववृषश्चैव तेपिरेपरमं
पः यत्रमामादरेणैवद्रष्टंतिचिदिरेनेदिने मासमात्रं पञ्चासातेन पातिनिरयं जना यत्रमिक्षा
प्रदानं येमासंकुर्वन्ति तेनराः इहलोकेन संपन्नाः प्रयांति परमं पदे प्राप्नुयन्ति विनीता मदत्वा यत्र
धनं मुदा इहलोको सुखी भूत्वा प्रेतानत्यापकेत्यते यत्र येन स निष्ठाया यत्रमिक्षाप्रदाननः
सार्वभौमत्वमाप्नोति सुखवैमक्षपमस्तु न पनयेन्न स निष्ठां पदत्वा तुमठिका सुभ यत्रममाच

सुर्य०

१७

रियोनिमनुष्यासुसुमध्यमे यन्नपश्यन्निमैमर्त्याकल्याणंममचोत्सर्व एकेवापरमंमीतातेपा
निःपत्रैरमांगनि यत्रमोचेमपक्षेजुविषुवापनपोरपि चापेस्वर्यस्थितेरोद्रेनक्षत्रेचैवपर्वणि
कृत्वाष्टम्यान्पतीपातेमहलोसामस्तुमैमर्षयोः शिवगंगादुपेतीर्थेनटाकेनवसन्निधौ स्ना
त्वादत्वाययाशक्तिधर्नचाधान्यमेववमदक्षिनत्रयंकृत्वान्दत्यंनमासुपिमियो प्रणम्यददवद्भू
मौचितोक्तातिप्रियेणतु सर्वपापविनिर्मुक्तःससारतराजिस्वयं अनेनसदृशनगस्तिस्थानंपा
पविशोधन अतःसर्वपत्रित्यज्यस्थानमेतत्समाश्रयम् श्रीभगवानुवाच इत्येवमुक्त्वाभगवा
नशेषपुरनायकः मनत्रपिरमंभविस्वकसंवितायन्मुदा दृष्टानर्तनमीशस्यसिचालनाद्रका
चकारपरमप्रीत्याकरतारनंसुमेगल नत्यमानमहादेवंशिवोत्तामरिचलेखरी विसंध्यपे
निपेसर्त्यास्तेरुद्रनात्रसेशयः श्रीमद्भ्रसभायांयेन्त्येतेपरमेस्वर अदुयापरिपश्यन्तितेरुद्रा
नात्रसेशयः सुहृदमपिगेतयेमपमेनापिमानवै श्रीमद्भासचाप्रेतत्रसदान्त्यतिहि
स्वर इतिस्कांदेशौरसहितायांवाणसीपुरवर्णनंनामपद्योद्याय श्रीभगवानुवाच श्रूषो

राम०

१७

सर्वपापानां शुद्धिहेतुं समासजः प्रवक्ष्यामि न चातीव गुह्यमस्मै बहिः कृतं तीर्थसेवाचातीर्थेषु स्ना-
नं तीर्थेषु स्नानं तीर्थस्मृतिं तथा सर्वपापविशुद्धार्थं प्रवदंति मर्हषयः स्वर्गचैवांतर्तिरिक्षेच भूमौ पु-
ती एषानि सत्रम संतिर्था निसर्क्षमाणानि वक्ष्यामि तेन च स्वर्गलोके तु रोद्राख्य तीर्थं देवनिषेविते
विष्णु तीर्थं तथा ब्राह्मं तु फणख्यं मथैवे च ॐ कारख्यं महा तीर्थं तथा व्याहृति संति तगात्री पसं-
ति तं तीर्थं वेद तीर्थं तथैव च इद्र तीर्थं तथा नेपं याभ्यने अत संतर्त वारुणं चापि वायव्ये तप्यावे-
श्रवणं कृपं तीर्थं मीशान संतं च सौर सौम्ये तथैव च मह तीर्थं समाख्यं च तथा नक्षत्र संति तं
पक्ष तीर्थं च गंधर्व सिद्ध तीर्थं तथैव च विपाधर समाख्यं च विराख्यं तथैव च सुराखाख्यं मही मीर्थं
समाटख्यं च तेथानक्षत्र संति तं पक्ष तीर्थं च गंधर्व सिद्ध तीर्थं तथैव च विद्या तीर्थं च योगा-
ख्ये मुनि तीर्थं तथैव च गंगा तीर्थं महा तीर्थं बहुनामस्तमन्वि मिश्रापि योगि मिश्र निषेविते अंत-
रि - वृती र्थानि पुराणान्ये तानि संनि वै भूमौ नीर्वाणि पुराणाने विपं ते मुनि सत्रं प्रयागं गं विश्व-
रूपक लती र्थं समाकृपं आ कृशं वार्ष भं ती र्थं गौरी ती र्थं मै सी मनं त के सत्त्वो कारख्या त था ती र्थं प्रा

सुर्य०

१८

१४

जापसमाक्षपे सुगंधारसमाख्यं च जवु केश्वरसंज्ञितं च मीख्यं च गपातीर्थं महीतीर्थं समाक्षपे
नानापणसमाख्यं च वायुतीर्थं तथैव च तानतीर्थं च गण्डे संवर्तीत्यंतथैव च कालिंगेश्वरमग्न
पुंनागतीर्थं तथैव च सौमतीर्थं सूर्याख्यं सुशोभनं यदोक्तं महातीर्थं मलिकर्णमनुजभे पैतामहं
महातीर्थं लक्ष्मीतीर्थं तथैव च गंगीतीर्थं महातीर्थं देशिकाख्यं मनुत्रमेप्रयानिनीर्थं सोमेशं
कापिलेप्रत्यसांतेने नीर्थं धर्मसमुद्भूतेभूनेश्वरसमाक्षपे मकारं चैवेवाहेयेतीर्थं दौर्वाससेति
तंचंद्रतीर्थं समाख्यं च प्योमतीर्थं समाक्षपे विद्यारेश्वरं तीर्थं चिनो गदेश्वरे उग्नं केदारसंज्ञं च का
लंजासमाक्षपे सारस्वतं भद्रकर्णं प्रमासाख्यं मनुत्रमे गोमेक्षेत्यौकिकाख्यं च महालयसमाक्षपे
हैरण्यगर्भसंज्ञं च तपातीर्थं हृषधने उपशीतशिवाख्यं च व्याघ्रेश्वरसंज्ञितं एतान्येव नुतीर्थं
निगुत्पाद्रुहृतनानि च गौदावरी महापुण्या सर्वपापविनाशिनी रुद्रावेण्या कृष्णा पुण्या नदीपापवि
नाशिनी सुवर्णमुखरी दिव्या सर्वकामफलप्रदा श्रीकालहस्तिनार्यस्य प्रसादस्य तु साधिका कोच
रीच महापुण्या कलिदोषविनाशिनी मुनिभिर्देवैर्वेधर्वैः सेविता सर्वकामदा गंधभादनसंज्ञं च

राम०

१८

सर्वदोषविनाशनं वेदतीर्थं कृपयं पुण्यं वेदार्णवोत्तिके स्थिते एतान्येव च तीर्थानि महानि फलदा नि
व संततं सोवनीयानि शेषेणैव मानवैः गोदावर्प्यं सकृत्स्नानेन सिद्ध्युक्ते बृहस्पतौ गंगायां द्वादश
वृत्तानि स्नानफलं तत्रैतस्मात्त्वानुक्तं वेण्यायां भीनमुक्ते बृहस्पतौ गंगायां सुवर्णमुस्वनीस्नाना
न्माद्ये मसि मधुर्क्षत्रे गंगायां सुवर्णमुस्वनीस्नाने कृत्वा स्नात्वा नुकावर्षा विषुवायनयो रपि गंगं
ः पंचदश्यामकृत्स्नानाद्गुनिस्थाने तथैव च गंगा गंधमादनं संते च गृहेणे सोमसूर्ययोः गंगा वेदा
रण्ये सकृत्स्नानाद्गुनिस्थावेतथैव च गंगा गंधमादनं संते च गृहेणे सोमसूर्ययोः गंगा वेदार्णवे स
कृत्स्नानं च द्रसूर्यसमागमे गंगायां विषुवायनयोस्तद्गङ्गा नतीया जे दिनत्रयं गंगायां द्वादश वृत्तं
श्रीभगवानुवाच तीर्थान्येता नि देवेन पुरा देवैश्चिवेन तु प्रोक्तान्येव महाप्रीता लोकानो हितकाम्य
या ज्ञानिकारुण्यतः साक्षात्तयोक्तानि मया पुनः भजवानि मत्वा पासात्सर्वपापनिवृत्तये इति क
सां देसौरसहितायां समयो ध्यायः श्रीभगवानुवाच भूयोपि सर्वपापानां शुद्धिहेतु समासज मवक्ष्या
मितवातीव गुणमत्तैर्वहिकृतं अशुद्धिहेतुरज्ञानं खलु सर्वात्मनी सदा जगदाकारतो भानं भया भयै विभ

सुर्ग०

१९

दत्तः विभातिपुराययाफभ्यो दुःस्वभीत्याभयासुरवं शोभनाशोभनम्मांसाविषयेनात्मरूपकै
रगदेषाविजायते स्वभावादस्वित्वात्मनां रगदेषागर्गलोचद्वानराविधिनिषेधपोः निपोज्याविव
शानिस्पाभतेयुर्नहि संशयः विहितस्यः त्वनुष्ठानासुशपंपूर्वविजायते निषिद्धसेवयापूर्वपापरू
पेविजायते विहिताकरणच्चापि पापरूपेविजायते अपूर्वफलपर्यन्तांतिष्टत्वात्मनिसुस्थिर ईश्वरर्व
तानीपुण्यपापफलप्रदः नक्रियाकेवलं विद्वन्नाप्यपूर्वज्ञ संशयः क्षणवृत्तक्रियाजावत्कल्पको
द्यंतरेफले नश्यत्कृत्यपूर्वच स्वयं नैवफलप्रदे अचेतनत्वादात्तत्वं चेतने रवतु दृश्यते अंकर
दीनिकार्याणि पीजं न कुरुते स्वयं अंतर्जामितया स्मित्वा तत्प्रोपतिही स्वः तिष्ठसर्वेषु भूतेषु भू
तेषु यद्व्याहृषैयराश्रुतिः तथादीनां गतिदृष्टा चेतना विहितः स्वतु गतिश्चिक्रिया स्वकर्तृत्वा विधि
तागनामसंगति पथैव कुरुते कर्तानक्रिया चेतना विन त तथा धर्मोत्तमधर्मश्च स्वकर्तृवत्य विधि
तः अंतरेण महादेव फलं कर्तुः प्रयच्छति इति चेत्तं न एव धर्मं तभापि स्थित ईश्वरः चेन्नोव सर्वेषा
मजयामिते पश्वरः स्थित्वा प्रेरयति ब्रह्मस्तने कृतिवेतनः निष्टन्नात्मेति चान्मनिचा त्मानं यमयस

राम०

१९

तरस्थितः इज्याहव्राह्मणे शुद्धे सत्यं तद्वचने सलु संदेहेषु समस्तमपु श्रुतिप्रभास्यतः शिवः
अंतर्धामिनपागात्यस्थितइत्यारिनकोत्तमैः श्रुत्यनुगाहकेणपिगात्यसर्कणशैकरः अतः स
र्वमनोसाक्षाद्वर्माधर्मफलप्रदः शिवएवसदासंवः सत्यमेवनचेः तरत् शोभनाशे भवैन
भ्रांतिर्देतवस्तुनिजायते द्वौतरूपे तु यद्वस्तुनदत्तानविजीतं अज्ञानेनाममायैवनज्ञानाभा
वन्नस्तिक साननुक्त्वनसन्मात्रंकोटिद्वयविलक्षणं नुक्त्वाप्यस्तिमात्रावेवदेवादेन संशयः
सद्वैलक्षण्यमात्रहितस्यालक्षणमास्तिक अभिप्रायानुरोधेनपरषाप्राप्तिको नम अमा
पात्वेविवक्षित्वान्नतुक्त्वा मितिभाषिम शुक्तिकारजतेभानेवाचितं चखलु द्विज कदाचिदपि
तुक्त्वाख्यंखपुप्यंनप्रकाशते कदाचिदपिसद्वैलक्षण्यवस्तुनवाच्यते नजतस्यातिवाधाहंमाययै
वतदेवहि शुक्तिकारजने शुक्तोममा नितदभावतः नजताकारवितानं केवलं प्रतिभासतो
इति चेत्सर्ववितानविनाप्यर्थप्रकारश्यत तदापिबौद्धसिद्धांतः प्राप्तः प्राप्ताभिमानिनः भ्रांति
वितानमात्रोपनिषमः परिकार्यतो न सर्वश्रेतिचेत्तर्दिर्भतंसकलवेदर्न भवेदर्थविहीनं चक

सुर्य०

२०

२०

स्वस्य विनिचारकः वाधावाधप्रपुर्कचेदाज्ञाभांजविनिश्चयः न हि वाधोपि सर्वेषां विज्ञाना
नां भविष्यति अर्थहीनं भ्रमं सर्वविज्ञानमस्य वादितः नैवं तं मतिदृष्टो तस्त्वया सद्भाववादि
नां यद्यदिवेदनानीतुशुक्रिकारूप्यवाधवैत वाधोन दृश्यते तस्यादाधः कल्याणरे विपि
न हि वेदोत विज्ञानस्यापि कालांतरेऽपि न वाधोन विव्याति त्रस्तत्र युक्तं तदिवादिनः तत्र योकि
कवाधस्तु विपुतेऽपि सत्तम घटकुड्यादिविज्ञाने किं विज्ञाने किं विशेषस्य कारणं शुक्रि
रूप्यमतेरन्यन रूप्ये शुक्रि कैवचेत् घटदिवेदनस्यास्पनपटो मत्रि कैवहि अतो नाश्वास
भाना पुशुक्रिकामंतरणेनु रजतवेदनाकारसंमालेत तत्र सनात्रेमः शुक्रिकारतातज्ञानं शु
क्रिकारजगविना केवले व्यवहारस्तु विद्यते व्ययस्य वादिनः नदापितु लोनाश्वासः सर्वत्र
मुनिपुंगव व्यवहारे प्रतीतो वास्य वादिनः व्यवहारस्य लोपस्यादमती मौ भवेद्यदि प्रतीतो
यदि प्रतीतो विज्ञानं विद्रेयं रूप्यमस्ति वाज्ञान कारस्य भेदेनानुपलभनात् तानात्मकत्वमे
वेति मर्तव्यस्यापि वादिन तस्याप्यर्थो वहिष्टेन तानाश्वलु विभासते वाज्यार्थस्याफलापे तु

राम०

२१

रहिषा स्वयंति वा धनं प्रसज्यते प्रतीतस्य वाचे ज्ञानस्य जस्य मे अर्थज्ञानादिरूपेण सुदेशं न्येन भा
जिव शून्यस्यास्फरणस्वर्गे च दिमिही प्यते स्वतः परतोपिन शून्यस्फुरणं चोभविष्यति ते
षानानास्ति स्फुरद्रूपं खलु किंचिदपि दिजा अतो रूपं वतता नि विद्येत सुनिरूपेण शुक्रिकावर्त्रि
चैनन्ये स्थिता धौतात्ममापाजडालिका भासतु त्रिकोणात्ममाणिक्यकर्मदिहेतुभिः रूपवासनया
चापिसम्पुडनियमिना पुधैः कलधौतात्मना चिदनुसवत्रुविवर्तते क्षुद्रमापावित्तासस्तु
अवहारेपि बाध्येते जीवमापावित्तासेस्तु अवहारेण बाध्यतो एतावैतवसम्पुक्त्वमांति तत्र
तिभाभवेन् शुक्रिकारजतं तस्मादस्ति भाति च सतम चैलक्षणावतस्तुक्ताकुक्रिरूपस्य वि
पते सुद्विलक्षणता चास्ति बाधिनत्वादि जोत्रमअतो मायामयं साक्षात्कुक्रिकारजतं बुध मा
यामायमिदं सर्वं दृश्यत्वात् कुक्रिरूपवन् अतः साक्षादशुद्धिं मायाज्ञानेन चात्मनः तन्निवृत्त्या वि
शुद्धिस्थादात्मनः सर्वसाक्षिणः तन्निवृत्तिस्तु विज्ञानादेव वेदान्ताकाशज्ञान अतो वेदान्तविज्ञानशु
द्धिहेतुः सदात्मनः आत्मा शुद्धः सदा साक्षाद्ब्रह्मरूपतया बुध ब्रह्मसुदंतया बुधं तथा बुधं नि

सुर्य०

२३

समुक्कं निजने ब्रह्मैवोत्मानन द्वित्रसुसूक्ष्मपरिदृश्यतं भेदस्त्वौपाधिकस्तस्या जीवस्वेव्यावहा-
रिकं व्यवहारदृश्यां तु पुण्यपापावृत्तः पुमान् विज्ञानः अद्वया यामुच्यते जीवसत्तितः सर्ववेदान्त
वाक्यानां नात्यर्थस्य निरूपणात् अवेणत्सर्वयापेभ्योमुच्यते जीवसत्तितः अतः किं कुरु तोक्तेन
ब्राह्मविद्यामुनीश्वरपायानामपि सर्वेषां बुद्धिहेतुमहतरः इति स्कंदे सौरसंहितायां अष्टमोऽध्यायः
श्रीभगवानुवाच अथ विज्ञानमहात्म्यं प्रवक्ष्यामि समासतः इतः पूर्वमयानोक्तं कस्य विद्यमु-
नीश्वरविज्ञानं नाम वेदोत्तमं प्रमाणं तरेदिजं तत्पुनर्द्विविधं प्रोक्तं समासेन मनीषिभिः धर्म-
कविषयेज्ञानं ब्रह्मैकविषयस्य तु विज्ञानस्यैव शेषस्यान्वयं त्वं न संशयः कलुषीकृतचित्ता-
नां साध्यचर्चैकगोचरे विज्ञानं कामिनां नृणां स्वतंत्रं भाति मोहनं शब्दजन्यमपि तानं साध्यधे-
र्मीकगोचरे तद्विज्ञानमिति प्रोक्तं पुरुषार्थविवर्जिततत्त्वाप्यधर्मविज्ञेयं न भोनं मुनिसत्तम नथा-
भूतार्थगामित्वात् त्रज्ञानं चोपकारकं अधर्मज्ञापने नर्थस्तथा विज्ञायमानवाः अर्थपरिहाण्यप-
नेनेधर्मवेदनात् अन्तोनो धर्मपत्रिरिज्ञानमाणिनामुपकारकं ब्रह्मैकाविषयं तानं साक्षाद्दे-

राम०

२१

वेदमान जे वित्तानमे वनल्लस्य यमानेदस्वेतनैः सर्वैरर्थ्यते हि निरंमरं अतो वेदो ज वित्तो न वित्त
ने परमार्थ वनू वेदां न वाक्य वित्तानां न्ने सारः प्रविनश्यति अत्तान न त्प सूनं चरवत्तु नाशये निवे
दनान् वित्तानेन विना सु क्ति नैव सिध्यति देहिनां वित्तानेन विना विदुः मुक्त यश्च जये च च वित्त
मनस्य वसे नैव खलु साक्षात्पुरे दरः सात्ता व केभ्यः प्रापक च नीन्दे हास वादिनः वित्तानस्य वले नै
व खलु तादृश वधः कृतः वित्तानस्य वते लेने व कि न्नु कुर्यादि मानवः पुण पूर्व कृतैः पोपेः पापं डी क
श्चिदल्य चित् वेद वा दरतान् हत्वा मनु प्या नृष्टि गोच एन् यत्त स शला सहस्रं च प्रदग्धा दृष्टि गो व
रे देवता प्रति मो क्रोधा दुसाद्या दपमानं रं गत्वा मोहेन तीर्थ निद्रा पित्वा यथा वलं यो एन्यन्या निपा
पानि च काना नी व निर्घृणाः कश्चिद्विक्षात संपन्नः सुधार्मः सुनिवेत्तये भिक्ष मादापनस्यैव मु
क्तवानोदन गृहै तस्य सर्वाणि पापानि महद्घानि क्षणेन तु यथादावानले क्षिप्रं नूतं दग्धं स एन तु
पापं डीत्य उब्रल्यन्त पसन्नः पवित्रीयेतः प्रसोदो देव सत्त्वस्यः सर्वकारणमीश्वरं जगाम धरणां भे
न विज्जगत्रये विदनेन सनं साक्षाद्देवनं केवले खलु यथा रूद्र सम किंचिद्देवनं एहि विवते

सुप०

२२

तथविद्वन्नुत्पेतुनहि किंचमविघने यथा ब्राह्मणुत्पत्तुमानचोनदिविपेननथाः यथासंन्या
सनुत्पत्तुनाश्रमोविघने यथा पञ्चसमेकर्मविघनेनहिसत्रम तथा० यथात्रगासमानास्तिने
दीलोकत्रयेपिच तथा० पंचाक्षनसमोमंत्रोपथानास्तिनहामते तथाः यथाभस्मसमंनस्तिभे
षजंभवनोगिणो तथावेदनुत्पेतुनकिंचिदपिविघने ब्राह्महामपपत्तेननथा स्वगुरुत्वा
गः वेदेनैवपापेभ्योसुच्यतेनीहसंशयः विद्यापापनमानस्यबहुविप्रोविप्रोविज्ञापने धैर्यैलेवप
नांविद्यासाधयेदारेणनु पस्यनाहं कृतोभावोबुद्धिर्पस्यनलिप्यते हत्वापिसदमांलोकात्रहंति
नविध्यने भस्येभ्योत्पेतुलेत्येवपेपेचोष्येचपिचित्ते ब्रह्मवित्तानेसंयन्तोविशे धिणैवप
स्पति शुद्धाशुद्धादिवैषम्यं ब्रह्मवित्तानिनोनहि ब्रह्मवित्तानहीनानां देहाद्यात्माभिमानिनो
वर्णाश्वमदयोभावाविपत्तेखलुसंततं वर्णाश्वमदिनिष्ठानांचेदृष्टेनवर्त्मना भक्ष्य
मोज्यादिवैषम्येसंगताहोविशेषतः देहसवद्वैषम्यंदहाभावावान्नवायोगिनः इंद्रियाद्य
मिसंस्पृष्टिस्तदभावातथैवन मनःप्रयुक्तंनैवास्तिक्षमावात्सुयोगिनः बुध्यहंकारदोषोपित

राम०

२२

यानास्त्रेवयोगिनः तथा संयाततो दोषानैव शुद्धात्मवेदिनः ब्रह्म विज्ञानिनो विदुस्स पातो नो हि वि
पत्ते दृश्यरूपमिदं सर्वं चिद्रूपशतः कथं दोषस्य सद्भावः कथं चानस्य दर्शनं व्यवहारदृशयश्च
अपि सर्वं चेरे चरा न त्वदृश्यति देवे दं ब्रह्म श्रुति तत्त्वविन् व्यावहारिक दृष्टिश्च तत्त्वदृष्टिश्च योगि
नः तदा स्वात्मप्रधानान्यत्र द्विवेदं तवेदं न ददं वेदात्तविज्ञानं ले विदुः तच्चादिनः अवलं व्यान्य योपा
पे प्रवदं ते विमोहिताः उपायोपे भावस्तु शास्त्रदेवहि केवलं केवलतोती द्विपार्थकोपि विद्यामत्तेपु
मान् सर्वतोपीश्वरश्चापि विरुद्धार्थकदाचन न वदेदुक्तिच द्वांतं तदिकृत्वा च वी नरे वेदा रहीनस्य
भानस्य मनुजस्य तु वक्ति श्रुति विरुद्धार्थं सर्वतः करुणकरः पार पर्यक्रमेणैव वेदमार्गं च गच्छति ई
श्वरेणोक्तमार्गस्यः सात्त्विकस्तत्र भक्तिमान् अतो वेदो तविज्ञानात्तीव ब्रह्मैकं गोचरात् साक्षान्मुक्तिमवा
प्नोति नेतरेण न संगमः उपायः परविपायाः सक्षाद्देन दर्शितः स्मृत्पातन्मूलपानान्यः सत्त्वमेव मयो
रेते तथा विज्ञानत्वात्मानशक्त्यवर्णितं बुध तस्मात्सर्वपरित्यज्य ज्ञाननिष्ठो भवेद्वितः इति स्कां दे
सौरसंहिता यो न वमो ध्यायः श्रीभगवानुवाच अथानः संभवक्ष्यामि तवाहं करुणावलात् ज्ञानोपा

सुर्ये

२३

पंसमासासेनवेदेनैव प्रदर्शितं शान्तिर्दानिश्चसन्मासः परहससमादयः दंदादीनांसहिस्मृत्वेचै
काग्रंभस्यकंधनं त्रिपुंड्रधारणीतिर्येकुश्रदारुद्रस्य पूजने गुनुशुश्रूषणंशौचंमिताहारश्च
सत्यता अहिसारत्यमस्तेपेत्रसुबुद्धिर्दयार्जवं प्रामाण्यं सर्ववेदानां धैर्यं विप्रक्षमापिच आश्लिष्यं
चतुषोरेचच वेदानश्रवणं तर्कैश्चकार्यस्य चधारणं लोकवेदविरुद्धार्थे लुप्तात्तारजयस्तथा अ
दर्शनसंबंधलक्षणदिविवर्जनेमाप्राणायामस्तथाशंभोः शिवस्य परमात्मनः मूर्त्तिध्यानंच ह्य
प्रेप्रत्याहारश्चधारण समाधिस्तीर्थवाचश्चिवक्षेत्रेषुवर्त्तने विदवाद्येषुभार्गेषुभार्गेषुश्रद्धाभाव
स्तथैवच अन्येचवेदसंसिद्धाधर्माः सर्वमुनीश्वर उपाया अंतरगाश्चस्मार्तः पौनाणिका अपि नि
त्यकर्मण्यपिब्रह्मनुपायाः सन्त्यक्ताः श्रौतस्मार्तत्रिरिक्तं सुवाचकामुनिसत्तम महापा
पवक्तोपुंसोश्चोतस्मार्तविलक्षणे वाक्कांवितापतेनितंस्वभावेनदिजोत्रम शिवाणधनबुध्यैवनि
त्यकमाणिसत्तम शिप्रंविज्ञाननिष्पन्नैर्भवेयेतंहिसंरायः विध्युक्तमितिबुध्यामेकर्मकुर्वन्ति
सादरं मंदेमंदश्चिवज्ञाननेवा मात्मनिजापते नित्यकर्मधनुष्टानात्पापानिसुबहूनिच विनश्यन्ति

राम०

२३

नवुध्योये कर्म कुर्वन्ति सादरे नराणां क्षीणपापानां चित्तं शुद्धमवेद्यं संसारहेपताता सुप्रामवाप्रो।
तिनयोचना नानां नतिमवाप्रो निसर्वैरपिमखैः नित्यासा र्थं यजते ये श्रद्धया ब्राह्मणो ममाः ते हि सा।
क्षान्महादेवं यजते न हि संशयः यि यजते महादेव पशूनां पशूतिमाखरं त एव हि मुने यजते र्यजते
नेत रजनाः साक्षादधुरजानां रविनाये देवतांतरं यजते ते वथा यजते प्रकुर्वन्ति न संशयः प्रत्युक्तानर्थ
मप्यने प्राप्नुवन्ति न संशयः यथा दक्षो महानर्थं प्राप्ते प्रवान निदारुणं ये यजते ते वतंत्रस्थास्ते त्रस्ये देवतां
नर रुद्रमेवे यजते ततथा ह्यविधि पूर्वकं वैदिका वेद विपिना यजते परमेश्वरे तत्र वा त्रचम सात्यं
स्थिति रस्त्रिक वेद मार्ग परिभ्रष्टा प्रायश्चित्ते प्यनुत्मुखः नरो मरणभीत्या पस्ते त्रेण राधपेद्वरे
विष्णुं ब्रह्माण मन्य च नरस्तत्राकवर्त्मना विदवाद परिभ्रष्टः पूजयेदादरेण तु वैदिको वेद सिद्धेन
वर्त्मना केवलेन तु पूजयेदादरेण तु वैदिको वेद सिद्धेन वर्त्मना केवलेन तु पूजयेदादरेणैवं शं
करे देवतांतरे देवतांतर मक्तानां साक्षात्परमागति मद्वा देवैक भक्तानां मच्चिरात्परमागतिः महा
दवैक मकोपि विष्णु वा देवतांतरं अवमानन कुर्वीत श्रेयस्काम श्वबुद्धिमान् पुण्यदोषेण पापे

सुप०

२४

24

न ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् पुरंदरादिदेवांश्च ब्रह्मनिदत्रि मानवाः वर्जयेदेवतानिंदा ब्रह्म विज्ञानदूषणे
श्रुतेस्मृतिपुराणानि निंदा मपि च सत्रम ब्रह्मविज्ञानिर्नो निदो शंखादीनां वदूषणं यत्तदनादि
निदो च प्रपलेनानवर्जयेन् नित्यकर्मण्युपेनैक्षोचकलंजादेश्च मक्षणे संध्याकाले च निद्रा च प्र
मलैर्नैव वर्जयेन् श्रुतिस्मृतिपुराणेषु विहितं सस्य गाचे रत्न निषिद्धं कर्त्तव्यं च सवलेना
विचयेत् यस्य सत्त्वगुणः सर्वस्य सिध्यत्यमलनः न ज्ञातमसाक्रांतः संसोरपस्विर्जित इ
ति स्कांदे सौ संहितायां दसमोऽध्यायः श्रीभगवानुवाच अथाहं संप्रवक्ष्यामि ससानेन विस्तरान् गु
णानां च सुभावं ते यत्तानात्सूयते नरः सत्त्वरजस्तम इति गुणमाया समुठ्ठनाः मायाकार्येषु सर्वे
पुते गच्छन्ति मुनीश्वरा सत्त्वानां विधं विद्वन्नो नाना विधं भवेत् तमो नाना विध सर्वे व्यवहार
स्य सिद्धये न ज्ञातमसा तमसामि श्रेभवे सत्त्वे कदाचन न ज्ञः सत्त्वेन चान्येन तमसाभ्यो तथा भवे
त् सत्त्वं संतो गुणस्तेषां सुत्रमस्तन जोगुणः मय्यमस्तु तमश्चान्यसे गह णमपरिज्ञा सत्त्वात्संजा
यते शौ क्यविज्ञानं सुखमासि कारणादुःखदुःखी न जायते च न जोगुणात् मोहं च ममादेश्च तथा

राम०

२४

निद्रीनमोगुणन् सत्त्वात्रैव लंकत्वाद्यादृजसाश्रद्धताभवेन् तमससिकरत्नेस्यान्मुनेयोगीद्रवे
तथासात्त्वासेजापेतेविमोरजसाभूपतिर्भवेत्तमसाजापतेवैरपःसत्यमेवमपेरितं नौष्टेक
ब्रह्मचर्मैर्मचमवर्ज्यायांतपैवव वानमस्येग्निहीनेवश्रद्धासत्त्वादिजापेते भार्गवितिगिसंयुते
सत्त्वादानमस्येननिर्भवेत् गार्हस्थेनजसावुद्विस्तमत्रह्यचर्यके प्रणवस्येजपेश्रद्धासत्त्वादेवमि
जापते सावित्र्या रजसान्येहवुद्देश्वहेतुसाक्षत्रमोगुणः संवजगदिदंदिनुलत्रपविजंमितं गुण
त्रपवसासर्वेचतनानानहिसंशयः त्रैगुण्यविषयोवदास्तमूलास्मनयः सत्त्वा अविशेषेण
तत्रास्तुलिसमस्तानिनशंशयः चिदाज्ञाः सकलाः साक्षान्नित्येगुण्येपरान्मनि तन्मूल्यानिपु
रणमिपुरार्थवधिसौनिविर्द्धनसत्त्वमात्मनयानित्यगुणयोमनुनेहरः ससर्वत्रसुखतिषुनवस्तुनु
पकनोतिवै मनुतेचात्यनानित्योहेरिसुनम गुणमोहवस्तुनिसर्वन्नतिवशुपकनोतिसः यो
नित्यमनुनेवनजोगुणी दुःखवस्तुनिसर्वत्रतिष्ठन्पकनोतिसः रुद्रस्तमोगुणेनैव स्वाधिष्टे
पेनसत्रमे तिष्ठन्सर्वन्नमंहानेसदैवोपकनानिवै स्वाधिष्यपेनसत्त्वेनविष्णुः सर्वत्रसंस्थितः पा

सुर्य०

२५

लकः सर्वज्ञं तत्तां ब्रह्मन्नुपकनोनिवै नजसास्तामभूतेन साधिष्टेन वासिको सतिष्ठन् सर्वत्र स
वैषां सृष्टावुपकरोत्यजः विभूतीनां नुयः कर्नानि स्त्रै गुणपल्लिवोचनः तीक्ष्णं कंठो निरोधः शि
वसोमकलाधरः सृष्टिस्थित्यनकार्येषूपकारातिवै निस्त्रै गुणेषु परतत्वेसीवु मूर्त्युपलक्षि
ते स्वात्मभूते मनिर्येषां तेषामेव यगजिः त्रैगुण्यविषयो नाम स सोरपरिवर्तते विधयश्च नि
षेधाश्च त्रैगुण्यवेशवर्तिनः त्रिगुणप्रभवेतत्वं सर्वदुर्कठकारणं सति स्मृतिपुत्राणेषु जटलेन प्र
कील्येने जट रूपमपि ब्रह्मचित्संबंधात्कचित्त्वचित् शोच्यते चेत्तत्वेन नदिसंसारकारणी तदेव सर्व
स्वेषु मोयति परिकीर्तते अन्यथा भाने हेतुत्वादिया एष लकारणात् अविद्यति तिरस्कारात्तमः
शब्देन भरण्यते मोहहेतुत्वतो मोहः सदैव क्षणपतोत्यसत् कार्यकल्पितरूपेण शक्तिरित्यभिचो
यते यक्रताभावे तां कंकारणं कार्यहेतुतः यो महेतुन पोष्यो मपरकार्यत्वरत्नतः मोक्तं परमात्मे
निसत्तम सवीधारतयोधारतयोधारः याशोबंधस्य हेतु नः आत्मनो एतत्वे हेतुत्वादणुर्मीलित्यतो
मत्वे गुहासवनै नैवरणै नैव व्यापित्वादि स्मृणल्लिक आकोरपरैरैद्दुह्यायारिकी कार्यते

राम०

२५

अस्याताग्नान्यनानि वर्णयिर्नुप्रयानशक्यानि मुनिमिश्रेष्टकेत्यकोटिशतैरपि अथ किं व
हुनो केन तेन तज्जैर्गणैस्त्रिभिः व्यवहारस्य सर्वस्य मुने सिद्धिर्न संशयः इति स्कांदे। संहिताया ए
कादशोऽध्यायः श्रीभगवानुवाच अथ गुणजनैर्वक्ष्ये तच्चाहं करुणवत्तात् श्रुत्वा तः श्रद्धया सा
ध्वं मुने योगीद्रवोदितं अस्मि देहेन्द्रियादिभ्यः पुमान्तीव समाकृष्टा विभिन्नफलमोक्षाचरन्
कर्तव्यकर्मणः अविषोपाधिकः सोऽयं प्रथमे तावदास्ति क अस्मिन्नेव स्थिताः सूक्ष्मावसना क
र्मणामपि चात्योक्तकारणं परिष्ठाकश्च भवेत्कर्म विपाकपाकनः मोयायाच्चिकचिद्रूपः सर्वज्ञ
त्वादित्यक्षयः ईश्वरस्तु जगत्सृष्टिस्थितिनाशकसे भवेत् प्राणिकर्मनुगुण्येन जगत्सृष्टि
कनोति याः तस्य सर्गस्थे ते वंसात्तीक्ष्णरूपा हि केवलं स्वसकर्मनुगुण्येन जीवन्तौ के हि सत्र
म ईश्वरस्या त्वयस्तूतशनीरेमा प्रवृत्तिच दिहोत्तरप्राप्नोतीव संसः पुमानसौ वासनाभिः पीन
षक्तो गच्छत्यज्ञानमोहितः पावनमोहितः पावज्ञानोदयस्तावदाज्ञानः करणानि च सूक्ष्मतां
शोकप्राणः सहगच्छति नेन वै ज्ञानाद्दध्वं न जीवस्य विद्यनैहि गमागमौ एतकादि एषु क्त्वा

सुर्प०

१६

26

वस्मिन्लीयते सकलं जगत् वासो जः करणमुखाः सकला अमी - भूपात्रस्य देहस्या
लक्ष्माख्यं श्वेतनाभकः अहं कानामि मिमात्रेन केवलं जीवसत्तिनः कर्त्री भोक्ता सुखी दुः
खी भये दान्मानवस्ततः स्वप्नो दुःस्वी सुषी चान्मा भवेच्चैदस्य सन्नम ज्ञानेन कर्म कण्ठपिनमु
क्तिर्जन्मकोटिभिः अंतकरणकार्ये हि जाग्रददि पुरनर्य तदानीय मिदेमाविति चेकनहि
तस्य तु पुनर्ममस्यासत्यस्य पुमानाधारकारितः आधारेणः त्वसत्यस्य ससत्यः सत्यमीरित्यं
पुत्रत्रयस्य साक्षित्वात् पुमान् विद्रूप एव हि सदा मेमास्यदत्त्वेन सुखलक्षणः विज्ञानं चार्थवि
ज्ञानं व्याप्य जानात्यपलनः पुमानाकाशव्यापी स्वातिरिक्तमप्यतः देशतः कालतः श्वापि
त्यनेनो वस्तुतः स्मृतः सच्चिदानंदरूपो ये पुमानाये न वर्जिनः असेगश्च मकाशश्च निर्गुणो नि
रुपद्रवः साकाशा परमेन त्वे वस्तु गत्यान संशयः आकाशो भूमनी हीरानुषारदिप्रकाशतः प
थानद्वलगतस्मिन्नत्यत्रिभासते स्फटिको नावशुकोपिनकोषाधिवशेन नु नकोमा मियया
नदन्ते सारीवपरः पुमान् सतश्चलनहीनोपि जले च त्रिभास्करः तथा चलनहीनस्तत्करो

राम०

१६

पिशनीचलतीश्वरः एकोपिद्वौपयाभातिचंद्रस्तददप्रपुमानु ब्रह्मादिस्तेवमैदेनभातिचैकोपि
सत्रम अवितापसकंरूपेदेहाद्यात्मा मिमाननः वर्णश्चमवयोध्यासंकुरुतेस्वात्मनीश्वरः च
र्णाँश्चमवस्याविशेषमवलांवेच विधयश्चनिषेधाश्चप्रवर्तेतेनिनेतरं वर्णश्चमवयोही
नस्वरूपेयस्यभासेता ससर्वचोदनामर्धिसयेभातीश्वरान्मन अन्नादियंचकोशेतुनिमग्नो
योविशेषतः संसानेचक्रवलित्यंमुमान्संपनिर्नते ऊर्ध्वगच्छतिपुण्येनतथाधःपापकर्मणास
माभ्यांपुरणंयायाभ्यामध्यगच्छतिचेतनः पुण्यंपापंचजंननायथावीजाकुरेतथाकर्मवैष
म्यवैचित्र्यंममावकुनशक्येते कार्यदर्शननः कल्पंनमत्यक्षेकदाचनं श्रुत्यातन्मूलश
स्त्रेएतापतेवकदाचन धर्माधर्मविभागश्चफलंतदेतुतापिच शास्त्रेकगम्येस्सक्ष्मा र्थेनैवचोव्य
स्यसेभवः अतःशास्त्रोपदिष्टार्थस्तथैगतासआस्तिकैः ईश्वरस्यस्वरूपंचज्ञानंतदिषमंतथा
ज्ञानोगानिशानादीनिशास्त्रेणोक्तमेवहि पुण्यंपापंचमोक्षबंधहेतेनयैवच अन्यथावेदसिद्धां
नानानांनिकाप्रवदतिहि तेचान्योन्यप्रमेदेनप्रवदेनिविमोहिताः धर्मोधर्मदिकंसर्वमहोहामोह

सुप०

२७

२७

वैभवं धर्माधर्मादिकं सर्वं तैनेवाभिहितं रत्तिखकं पदानेनाधुके साक्षात्ससारस्याचिरेण
नतसाक्षादान्म विज्ञाननेतरं न हि संशयः केचिच्चैतन्यसंच चंदेहैमात्राविमोहिताः आत्मेत्याहु
स्तथैवान्येचेतनानीन्द्रियाणि तु मनस्स परे प्राहः प्राणस्स परे न नाः स एव च संविज्ञानं केचिच्छ्रुमि
न्येतथापेर आणुमात्रनयात्मानं केचिदिच्छेति वादिनः सवदीप्तिविमोहेन देहमाननुकेचनानाणु
मात्रोनदेहेनासमो व्यापी प्रमान्वव कोतर इति भासात्योप्रवदंति च केचन देशतः कालतः श्वापि
वस्तुतश्च पुमानेयं परिच्छेदविमिर्मुक्तः सच्चिदानंदलक्षणः अयं हि वेदसिद्धोक्तः संसारस्य नि
वर्तकः इतो न्यथोक्तु वेदानास्ते सर्वे न हि संशयः देवैश्च सुनिमिश्चान्यैः प्राप्ते स्तेभिहिता अधि
पि पशुगत्या महाभांता वेदमानविनोदतः मंदबुध्यनुसरिण कथितास्ते न तत्त्वतः नास्ति क्य
विनेचन्येयं केवलनैनपिदित विदश्च सुनयः सर्वैः सर्वसा अति निर्मलः कथं वेदनिरुद्धार्थः
कथ्यते तैः कृपालुभिः अतीव शुद्धविज्ञानोपक्रम्य अपरमार्थिकं नतस्तमोभिनानां केपुंतेरमि
भाष्यते क्रमेण सत्यज्ञानाय मेदकुदिमपेक्ष्य च प्रवृत्ताः सर्वसिद्धोक्ता अधिकारिचिभेदतः

एम०

२७

अनः प्रसेन्नचित्तस्तुश्रद्धधानः सुनिश्चलः आत्मानं वेदसेवेदसंसिद्धे गृहीयादपरं त्यजेत् इ
ति स्कांदे सौरसेहिना यो द्वादशो ध्यायः - श्रीभगवानुच अथानः संप्रवक्ष्यामि तवाहे करुणा
वत्तात् अपत्नेन द्विजातीनामुपायमोगमोक्षयोः पुराशेषजगन्माता देवी करुणया हरं अ
पच्छ सर्वलोकानो हितायेदं तपोधन भगवन्देव देवेश प्रणतार्तिविनाशन हरिन् ह्यादिदेवा
नामस्तुन्नफलप्रद कलिदोषैर्न मास्तीनामहामोहो भविष्यति वेदमार्गे नृभिः शुद्धानभवि
ष्यति सर्वथा वेदवात्येषु मार्गेषु श्रद्धां कुर्वन्ति संनतं अत्यागुषो भविष्यति दिग्द्रिश्च विशेषतः
अधिव्याध्यस्त्रायैर्चाप्रचारादिभिस्तथापीडिताश्च भविष्यन्ति भक्तप्रेतादिभिस्तथात्यक्रव
र्णाश्च माचारानक्षेपाविशेषतः भूयो भूयोजनिष्यन्ति विवशाः सर्वयोनिषु येनोपायेन भो
गंच मोक्षं च प्राप्नुयुर्द्विजाः अपत्नेन महादेव ब्रूहि तन्मम शंकर ईश्वरः शृणु गुह्यतमे देवि
त्यपाये मोक्षयोः वक्ष्ये लोकोपकाराय वेदानां हृदयं गते तारं द्वादशसाहस्रानित्यं नृभिः पुमा
न् संवत्सरेण मुक्तिं च मुक्तिं चामोति हि द्विजः तये सेवस्मरं नित्यं वाम्प नो व्याहृतित्रये मुदा

सुर्म०

२८

२४

षादशसाहस्रेभोगेमाक्षमवाप्रुयात् चतुर्विंशतिकंलक्षसावित्रीवेदमातन जपेद्भुक्तिं चमुक्तिं
चप्रामुफादविनेणतु श्रीमत्सेवाक्षनलितं जयित्वा पुनमादनात् इहलोके सुखे भूत्वा पाति
ब्रह्मसना ननि आदिन्यमुंडले सोर्वं ध्यात्वा मामर्चयेद्भितः प्रणवेण भोगभाक्षचविदेति शि
स्वामेकादशगुल्ये ब्रह्मरेप्ते सोर्वि व भुवोर्मध्यतपात्ता लोके कंठे कूपेन यादृदि नामिके देश
वाधारे ध्यायेत्संवेत्रिलोचनं महाधवनपतिर्भूत्वा प्रमोति परमे पद आधाने षपि चोक्तेषु
भाविते ज्येति रूपकं ध्यायेन्मोनिश्चलो नित्यं गेमोत्तमवाप्रुयात् आधाने षयवा ध्यायेन्नि
त्ययो मामतीद्वितः महाधनपतिर्भूत्वा देहांते मोक्षामवाप्रुयात् अथवा चक्रमालिर्यात्रि
कोणं कंदसंनिभे तदा सेविलिखेत्सप्रदले वा सेतया लिखेत् चतुर्विंशतिकं मध्ये प्रणववि
लिखेत्पुनः पूवादिषु क्रमान्यापं विलिखेत्प्राहृति नयदलानां ससके सप्ताद्याहृतीक्रमशो लिखेत्
तदा सेदले षेव सावित्री मक्षरक्रमान् त्रिकोणं कर्णिकामध्ये संस्थिते प्रणवे बुधः विधुल्ले
खेव कल्याणं सुदीप्रपरिभावयेत् नस्याने मामकरूपं संवेचं चंद्रकलाधरं शुद्धस्फाटिकं

राम०

२८

काशेनीलकेठत्रिलोचने चरदाभयसंयुक्तेसर्वाभरणभूषिते सदापद्मासनासीनेध्यायेद्व्य
मनःसुधीःमुहूर्तेवातदर्धेचातर्द्धवापथावल सर्वपातकपुत्रोपिमुच्यतेभवबंधनात् मामुक्त
लक्ष्मीसांवेनाजानाद्भामिहृदयेप्रतिष्ठाप्यनदीतीनेमणवेनैकैलवकेले गंधपुष्पादिभिदि
यैःसार्वभौभवतेध्रुवेद्विचित्रमालपंकुपासाकानैर्गोपुनैर्युत नृत्यगीनादिकोदयात्रिसंध्यंशु
दमोदन परामुखेवापुकोणेचनैर्त्तयेचविनायकं स्थापयित्वाचपेनित्येराजाराष्ट्रामिहृदये दि
जैरागधर्नकार्यैराजाराष्ट्रामिहृदये नाजाविजयमाप्रोत्रोतितत्रैवममपूजय आयुरारौ
रयसेपन्नोभवेन्मुक्तौभविष्यति शत्रवश्चविनश्यतिशिवेनातो न संशयः धनधान्यसम
द्वंस्याद्राष्ट्रोसर्वत्रसर्वदा कालेकालेपिहृदिः स्यान्नवममपूजय वर्णश्रमसमाचानीनि
नताःसर्वदेहिनःभविष्यन्तिनसेदेहस्तत्रमामर्चयेत्ततः श्रीभगवानुवाच एवमुक्तामहादेवःस
र्वत्रःकरुणनिधिः आलिवलिल्लिंगेमुनेनायः शिवामाखिलनायिको साशिवायरमादेवीशे
करस्यापिशंके ऐस्कदायोक्तवतीसे हातत एवश्रमंमया भोगमोक्षार्थिनो नृणामुपायोयंमये

सुर्प० रितः आश्यामायां तैक संसिद्धो न देवो यस्य कस्यचित् पुत्रा पपुत्र तुल्याय चार्मिका पदठाय च
 २९ अर्थोपकारिणे देयस्वयायं योगिनां वर इति स्कां देसोर सां हितायां त्रयोदशो ध्यायः श्रीभ
 गवानुवाच अथ मुक्तिः स्वप्ने मे प्रवक्ष्यामि समा सतः पतत्तानेन परा मुक्ति सिध्यत्यस्मिन् दे
 हिनां ज्ञानादेव परे मुक्तिं वेदताः न वदन्ति हि ज्ञातेन कारकं विदुर्बोधकं खलु कैवल्यं दृश्यते
 हि च दत्ताने च दत्ताने च पर्यस्यतु बोधके अतो विदो ज्ञानमुक्तेः साक्षात्काशकतया स
 त्ति परा मुक्तिः पूर्वमेवास्ति वेदानात् सुक्षुप्तावदात्मैव खल्वनाम्नान सत्रम अत एव परा मुक्तिः
 साक्षादात्मन एव हि आत्मनो चापना मुक्तिः पुनस्तदा देव सात्मनि अस्तीत्यत्रोपगतेन व्येषे वेदानात्
 भते मनः अन्यत्र संस्थिता मुक्तिः साक्षादात्मन एव हि आत्मनो नैवलभ्या स्यात्प्राप्तिर्हि वेद
 नात् भूतत्वे संस्थितः कुंभो ज्ञानेनैव नु कैवल्यं तन्म्यातेनैव मन्येन ज्ञायते खलु कैवल्यं प्राप्
 त्वाप्ते स्वतो भिन्नं प्राप्नोति क्रियैव हि न ज्ञानेन ततो मुक्तिः प्राप्नु एतन्निदिदि स्थित आत्मन्येव
 स्थिता मुक्तिः पूर्वसिद्धो न वेदानात् कार्यद्रव्यनयानेव स्थिता भविष्यति कार्यद्रव्यनयानेव

राम०
 २९

रूपेणैतौ परिणामेकदाचनसहनेपनिणामित्वात्कूटस्य इति हि ति श्रुतिः गुणरूपतयामुक्ति
र्न स्थिता सा परात्मनि निर्गुणत्वात्मनि निर्गुणं प्राह हि श्रुतिः न क्रियारूपतेश्चापि स्थिता मुक्तिः
परात्मनि अनूपत्वात्मरात्माने प्राह वेदे क्तिये खलु सामान्यरूपतश्चापि न स्थिता मुक्तिनात्मनि
व्यक्रावेव हि सामान्यनव्यक्तिः कस्यचित्सत्त्वान् व्यक्तिरेव स पुमानित्योनित्य एव - वं भवेत्
कुंभादिव्यक्रपो नित्योऽविसंमाताः खलु सत्त्वम अन्येनापि च रूपेण न स्थिता मुक्तिरात्मनि आ
त्मनो नैव मुक्तेश्च सेवंधः खलु विपत्ते असंगत्वात् परात्मानं मसंगं प्राह हि श्रुतिः संवेद्योऽप्यस्ति चेन्मु
क्तिः कल्पिता मुक्तिरूप्यवत् अतः साक्षात्परमुक्तिः स्वात्मभूतैव केवले अनापविद्यया विद्वं
स्तिरोभूतात्मविद्यया व्याप्यने स्वप्रकाशेनाविद्यायाग्निसनेन च अविद्याविद्यया साक्षादत्म
न्येव प्रकल्पिता आधिष्ठानात्मरूपेण भूता स्यादशुभाश्रया घृतकाष्ठिण्यवकुक्तिनजतादिप्र
तीतिवत् अविद्यामात्मभूता सामुक्रोराद्यादिका खलु खलुवादिरूपायाः संस्ततेऽपि कारणे
निवृत्तायामविद्यायां मुक्तिचानेदत्तक्षणं संसारस्य निदर्ति च लभेत हि परः पुमान् कर्म

सुर्य०

३०

३०

एव यनामुक्तिः स्वान्मनो नैव साध्यते साध्यनित्याभेदमुक्तिर्नित्यामुक्तिः पराखलु साध्य
ते पापनामुक्तिः कर्मणा वेदवित्रमा संबंधश्च न पामुक्त्या साध्यते हि परात्मा शः सेबंधस्या
प्यनित्यत्वे दुर्निवरिभविष्यति वस्तुतः पूर्वसिद्धस्य साध्यतानैव वात्मनः तथा मानोपि सा
ध्यत्वे नैव सिध्य निश्चयं वत् तथा सदसतोर्नास्मितादसस्यात् सदसद्ग्राममिन्नस्य साध्यं
ता योगिसत्रम मुक्तिः कल्पितरूपास्या कुत्तिकारजनादिवत् तस्मादात्मनैस्वरूपैव परामु
क्तिरविषया प्रतिवध्या विशुद्धस्य विद्यया व्यज्येत न य सा लोक्या पि च सामीप्या सान्द्रा
मुक्तिरसिद्ध साध्यते किं यथा साक्षात्ताने नैव कवले मुक्त यः क्रियया साध्या न श्वरान हि से
शयः क्रिया साध्य कुप्रादेर्न स्वरत्वे प्रतीयने क्रियया साध्यने भावः संसारस्यैव के वले सैव
मुक्तिः परानान्याभाव नू पेजिवेन्न नन् संसारे वस्तुतः सत्यः स्वात्मवन्न विनश्यति सतु कलि
त्पित सत्यत्वे मिथ्या देहान्मवो धवत् मिथ्यारूपस्य सर्वस्य ज्ञाननाशपत्वमेव हि न क्रियानेश्च
ता सप्ये यथा एसांप्रकल्पितः चटादो नाम सत्यानां व्यवहारे न सत्यता देहात्मवो धवद्विद्वन्का

राम०

३०

त्येता नैनवस्तुनः सत्यकल्पिनता सत्येकन चित्वाधकेन तु केवलं कारणपन्ति नैव विनष्टा
केवले कारणयस्यादर्शनेनार्थिवे किनः नष्टमित्यमिमं न्यते व्यवहारस्तु विभक्तः आत्मव
स्तुनश्चाह सत्यतां परमाश्रुतिः ततो न्यस्यापि सर्वस्य वाचारिभणतां खलु अवः सेसारवि
क्षिप्तिः कर्मणानैवी सद्यति वेदानवाक्यतयेन ज्ञाने ज्ञाने नैव हि केवलं वेदानवा क्ता विद्या
मुने संज्ञानवाधिका प्रसादोदवरुद्रस्य जायनेना परस्पतु मुक्तियोगींद्रविज्ञानात्कथितो वेदव
र्त्मना तां विषयैव संयाच विमुक्तो भववेधनात् इति स्कांदे सौरसंहितायां चतुर्दशोऽध्यायः
श्रीभगवानुवाच अथ योग्यं प्रवक्ष्यामि यथा योगेऽपि समासनः ब्रह्मविद्योपदेशस्य मुने योगींद्र
वंदित श्रद्धाहीना लसाल्यता वर्तते भुवि पेजनाः ब्रह्मविद्यामिमं जेपानवदेत कदाचन रुक्
वाक्षपणादीनि येन कुर्वन्त मोहिताः ब्रह्म धर्मधान्यतिअन्नादिरानहीनश्च पेक्षिता ब्रह्म० पे
न कुर्वन्ति पतां श्रन्यापार्जितधनेन तु ब्रह्म० एगदेष परालुवाः पिशुनीये भिमानिनः ब्रह्म०
परदारपरद्रोह परहिंसा पराश्वयो ब्रह्म० दूषको वदमार्गस्य ये चान्ये वेददूषकाः ब्रह्मः व

सुर्य०

३३

३१

एतन्नसमाचाननिष्ठानां ये च रूपकाः ब्रह्मविपाचारो खं पाचारो ख ये विदंत्तुरुद्रो ह परा ख
ये ब्रह्म० वेदादन्येषु मार्गेषु दीक्षिता ये भ्रमादपि० ब्रह्म० ब्रह्म० हत्यादिदोषेषु भर्षयेऽं नो वधते
ब्रह्म० दासभावेन युक्तो यदगर्धगोदतामुर्ध्वः ब्रह्म० नरणं नाम रूपाभ्यां लिखितं गाश्वयोदिज
प्रह्म० विधिवच्छुद्धया सार्द्धं नवीर्णयैः शिनो व्रतं ब्रह्म० इदं शिनो व्रते चोर्णं विधिवच्चैर्दिजातिभिः
तेषामेव परं विपां वदेत्तानवाधिक विधिवच्छुद्धया सार्द्धं नवीर्णयैः शिनो व्रतां श्रौतस्मात्तस
माचारस्तेषामनुपकारकः शिरो व्रतसमाचरो देवब्रह्मादिवताः देवता अभवन् विद्वन् बलुना
न्यनहेतुना शिनो व्रतस्य माहान्म्यं पुनो वा चांगिना मुनिः ब्रह्मा विभुश्च रुद्रश्च वेदाताः सुकला
अपि सर्वपातकयुक्तोऽपि मुच्यते सर्वपागकैः शिनो व्रतमिदं न च निजं विधिवद्धा शिनो
व्रतमिदं नाम तस्या आयवणः श्रुते यदुक्ते तद्धि नैवान्यतस्या शुपत संज्ञितं शाखाभेदेषु नामा
नि व्रतस्य विमेदतः यक्ये ते मुनिशास्त्रं शाखास्के कं व्रतं नैर्हितं सर्वशाखां सुवर्णं कं शिवाख्य
सत्यचिद्वनं तथा तद्विषयं ज्ञानेन तथैव च शिनो व्रतं सर्वशाखा श्रुते तत्त्वविज्ञानं पतते तु यः आ

राम०

३३

चेरत्संविशेषेण नित्यं प्रीत्या शिनो व्रते शिनो व्रतविहीनस्तु सर्वधर्मसमन्वितः अमित्रहन्ता लवि
चा यो नाधिका नीनसेष्यः शिनो व्रतमिदं सर्वपापकौतारदाहकसाधनं शुद्धविद्यायास्तत्र
स्तत्सम्पगान्वेरात् अतिनाथर्वाणी सूक्ष्मास्तु सूक्ष्मार्थप्रयाशिका यदुवाच व्रते प्रीत्या न नित्ये
सम्पगाचेरत् अग्निनित्यादिभिर्मनैः पाद्भिः शुद्धेन भस्मना सर्वगोदलने कुर्याच्छिनो व्रतस
मादृशे एतच्छिनो व्रते कुर्याच्छ्रद्धाकालेषु सारं पावद्विषोदयस्तावत्तस्य विद्या खलु नम
दादृशमथाहं वातदधर्कैवातदधर्के प्रकुर्यादादृशं हि वासंकल्येन शिनो व्रते शिनो व्रतेन
यः स्नातस्तस्य नोपदिशेत्तु यः तस्य विद्याविनष्टस्यानिधत्त एतत्तु खलुः ब्रह्मविद्या गुरुसाक्षा
त्तुनेकारुणिकः खलु यथा सर्वेश्वरः श्रीमद्गुरुकारुणिकः सदा जन्मांतरसंहसेषु न नापे
धर्मचारिणः तेषु मित्रखलुः श्रद्धा जायते तु शिनो व्रते महापापवतां नृणां पूर्वजन्मसु सज
मपेक्षं शिनो व्रते श्रद्धा जायते न कदाचन प्रसुतास्तानवाहुष्यदिष्वेव विजायते अतः
प्रदेषयुक्तस्य नवं देवात्मवेदनं ब्रह्मविद्योपदेशस्य साक्षादेवाधिकारिणः तएव नेतेरविद्वन्नेतुसा

सुर्प०

३२

32

नाः शिब्रौतैः कदाचिदपिमोहाद्वाप्रतिषिद्धक्रि. यांपणः पेतुतेषांपनाविद्यांनवेदेतकदाचन म
सुविद्योपदेशस्ययोगाः प्रोक्तोमायानव अयोग्योपितथाप्रोक्तः संग्रहेणादने एतुइतिस्कां
देसौरसंहितायांपंचदसोधापः श्रीमगवानुवाच अपसर्कार्षसंक्षेपं प्रवक्ष्यामिसमासतः
पादवक्त्रत्वमासंतश्चदपासहतकृणु अस्सेवपरमंतत्वेप्रयमेसलस्यतु स्वयंभांनिराधार
नितरमेवनिर्मष्टे तश्चनूपातिरेकेणनकिंचिदपिविद्यते अस्तिनास्तीतिपदातिजन्महेवनचा
परंविभातिकेवलत्वेनकिंजानेकिंवदम्यहं तस्यार्थस्यतुकोवक्ताकः श्रोतावचनंचकिं कळे
दोश्चवणस्यैवफलंतश्चवणस्यकिं तदकः प्रमाताप्रमाणंकिंप्रेमयंच किमितिः कः कन्ती
काक्रियाकानिकारणनिमुनीश्वर ततत्रकेवलंसाक्षामौनमेवहिपुज्यते तत्रावत्रिष्ट
तुत्रसन्सुहरेहि शरीरिरणं अनिरूपितरूपयाआनिरूपिणि अविद्याभासतेसाक्षाद्ननः
स्फुरणाम्नि अतोस्मीत्यभासेनसाविद्याभ्युपगम्यते वस्तुएक्यानसाविद्यातयासर्वार्थ
कल्पना अविद्याज्ञानमायाख्योमलः संसारकारणेनतात्सत्यमेवोक्तं तद्विवेकं तदरी एम आ

राम०

३२

गावाख्यंमलंक्षात्ससारस्यैवकारण आत्मानं कल्पयेत्यनेन तावन्नैव संगते कल्पितोवायथा
र्थो वा समलस्त्वा एवाहूयः कल्पितत्वेत्यविचैव प्राक्रानामांतरेणैः यथार्थत्वेत्सु रूपे वाध
मो वाख्यत्ववस्तुनः स्वरूपस्येत्तलः सोपंकदाविच्च नश्यति स्वरूपस्य विनाशे तु सुखे परिह
श्यतो नैरन्मवादः संप्राप्तः कोवानस्य निवारकः धर्मत्वे स गुणत्वे नानेव तिष्ठति चान्मनः
निर्गुणः खलु विद्रूपः साक्षादाहर्मुनीश्वर अपि चात्मागतः सोपमविदा च विदेव च यदि
चित्समलः साक्षादिभुरन्मैव कैल यथचित्त्वं हि विद्रूपे विनोधानैव तिष्ठति चैतन्याश्रया
वात्मानचित्यव्रवीक्षादि तदाप्यात्मन्यचिच्चिन्नतिष्ठति सहसहद्वयं शीतोष्णसुखादिधर्मो
पदत्रयैव च आत्मत्वादेव चात्मापंचैतन्यस्याश्रयो भवेत् इति चेदात्मज्ञानस्यादचित्तादेय
कुप्रवत्तचैतन्याश्रयताभावात् घटानात्मानचान्यथा अपंचैतन्यधर्मित्वादात्मास्यदिजिचेत्
तत् आत्माचेत्सतु चैतन्यं धर्मत्वं तस्य सिध्यति सिद्धे चैतन्यधर्मत्वे ह्यात्मज्ञानस्य सिध्यति अ
तएवमलः सोपंमुने ह्या एव संज्ञिनः न तिष्ठति गुणत्वेन सर्वथा ह्यात्मवस्तुनि कार्यद्रव्यतया

सुप०

३३

३३

चापिमलात्मनिनिष्टनि संसारकारणत्वेनमलोनादिप्रयामुने नैरभ्युपगन्तः सोऽयं नीक
यात्वेन निष्टनि नापिजात्यात्मना नैषां न जथादर्शने मुने अत्र एवाणवाख्योऽयं मलआ
त्मनिकल्पितः अविभागेन चाध्यसोमलआणवसंज्ञितः ईषन्मात्राविभागेन काले
तोमलआत्मनि मायात्वेनैरशास्त्रेषु कोऽर्थते सा परात्मनः वैपरीत्यास्पहेतुत्वादपि मा
या परात्मनः तथा दुर्घटकारित्वादपि माया प्रकीर्तिता अतो माया तिने की एतन्मो
प्रलज्जो किं के वैदिकश्चान्यो मायया परिकल्पितेषु समस्तेषु वैदिको मोक्षसाधने प
एंपर्येण चान्योपि श्रुत्यर्थे पर्यवस्यति अयं साधारणः प्रोक्तो लौकिकसंज्ञवेदयोः आ
णवादिमलोक्तेः साक्षान्मोक्षः प्रकीर्तितः कल्पितस्य मलस्यापि निवृत्तिर्विद्ययैव हि
विद्यावेदांजवाक्यो त्यास्यविद्याकर्मसाधनं संसारणवमग्नानां साक्षात्संसारमोचकः
महाकारुणिकोरुद्रः सोमः सोमार्थशेखरः प्रत्यक्षादिप्रमाणेषु कश्चिरेव वलीयसीत्यन
पश्चत्तिमूलाश्च पुनाणानि च भानतो शिक्षाद्यंगानि ग्रीमांसे कर्मवृत्त्यपरेषु वा श्रुतिमू

एम०

३३

लेषुशेषेषुमुतीश्वर प्रत्यक्षशक्तिसिद्धार्थेयद्वकिमुनिसत्रम तत्प्रत्यक्षशक्तेरयंमभूवा
र्थप्रकाशकतेषुशक्त्यविरुद्धेयतस्यमूलतयाशक्तिः कल्याणचद्विरुद्धं तत्रदमूलमिति
स्थितीः केवलेभ्रांतिमूलं तद्वक्रुरित्यपनेतनाः ब्रुवन्ति सर्वथा तावच्छ्रुतिर्मानोत्रमोक्षमा
शिष्टाचारेपितुल्योपेन्योपसन्ननशंशयः वेदाविरुद्धाणः कर्त्र्यः खलुसर्वपो धर्मचा
र्थेचकामेचमोक्षेवायनमाशक्तिः स्वतः प्रमाणमेवान्यत्त्वसहायमयेक्षते शक्तेस्माव
दनुक्तोरीः पुरुषार्थचतुष्टये अणमात्रमपित्रहन्नास्तिनास्तिनशंशयः पौरुषेयेचक्षि
किञ्च त्याज्येनपिचते अनाद्येपेशक्तिसाध्वीसर्वमानोत्रमोत्रमा विदोस्त
त्रिपरंवाक्येयचदेद्विदोवर तत्रसर्वमभिव्यक्तेहृदिकृत्वात्रवीद्वध ततस्तत्रोपरिष्टार्थ
ः शक्त्यर्थश्चपरं विरुद्धोनवि-त्येनग्न्यात्सूक्ष्मनिरूपकैः तुल्यप्रमाणैः सिद्धार्थेविरुद्धो
हिविकल्पेता नैकोस्तिवेदनामानेनतुकिंचिन मुनेतिवतुसाध्यर्थः सिद्धार्थः शक्तिदार्शि
कः यथानैवतथासंज्ञैरशितः सकलैर्नक्षिपिसहतेनविकल्पतसिद्धवस्तुकदाचन ए

सुर्य०

३४

३५

करूपं सखु प्रादसिद्धवस्तु खिलं मुने तवुत्तमेव सद्रागनासनरैः श्रेयोर्थिभिर्वुधैः तथा तत्रा
दितावरिविरुद्धमविशेषतः विसृज्य वेदसंसिद्धं केवलं तु स्मार्चेरत् प्रत्यक्षादिप्रमाणो
नापंचानामपि मानत साक्षादेदविरुद्धेन स्वीकर्तव्या निरूपकैः दोषसंभावनातिषां पं
चानामपि सत्तम दोषसंभावनाचास्याः श्रुतेर्नास्तिकदाचन कर्तृदोषणदुष्टस्यात्यसं
क्वचिक्करणदोषेण क्वचिद्विषयदोषतः क्वचिच्चादृष्टदोषेण तत्सर्वेन श्रुतौ खलु प्रत्यक्ष
मूलान्यन्यानि भानि खलु सत्रम अतो वेदातिरिक्तानां दोषसंभावनास्ति हि नो वेदस्य
दोषेण यद्वस्तु प्रतिपादितं तत्र साक्षात्स्वनः सिद्धप्रथमसकलस्य तु प्रथमं त्वन्यथापदैत्रद
पंचमायामयं न हि सर्वस्य प्रथमं साक्षात्त्वात्मभूतं परंपद स्वातिरिक्तं न जानाति माययापनिमो
हितः स्वातिरिक्ततया ज्ञातं मायैव पापरमंपदं अन्यथा चान्यथा मांसा प्रवृद्धं तिचकेचन पंचवि
शेकमित्यादुस्तदेव परमंपदं अन्येषु द्विंशकं माहुस्तथान्येसमाविंशकं अन्ये शतसहस्रादिस
ख्यासंख्येयमास्तिक प्राहः संख्याविनिर्मुक्तं परंतत्त्वेशिवामिधे संख्यासंख्येयनिर्मुक्तं

राम०

३४

रूप्यासख्योयसाक्षिण सेख्यासंख्येयचित्रस्यमित्रिभूतंसदोदितंसत्यविज्ञानमातैर्नंदेव
सानंजमकल्मषे अहमर्थतपाश्र्कसाणुरूप्यास्वानुजितः पश्यन्योगीपरिज्ञानान्नि
वीणं पातिसत्रम ब्रह्मैवसर्न्यंसाक्षाद्ब्रह्मामोतिसनातनंविमुक्तोमुच्यतेज्ञानाद्विज्ञा
नदिवकेवलं अज्ञानस्यविनाशेनसंसारश्चविनश्यति पदालमचित्तानादृग्याविद्यो
मवेत्युमान् जीवन्मुक्तिस्तदातस्यकर्मबंधोनविद्यते अनारब्धानिकर्माणिपुण्यपाप
लकानिनु ज्ञानाग्निनैवदधानिभवेयुर्नहिसंशयः देहमानच्चकर्माणिफलाभोगेनके
वलं विनश्यन्तिपनिज्ञानात्रयाचाहपरश्रुतिः श्रुत्युक्तार्थेनचोद्याहःखलुसर्वजनै
नपि पथोपदेशःसंग्राह्यःकेवलंवेदचित्रम अथकिंकहुतोक्तेनश्रुत्यर्थोनिखिलोम
या कनामलकवद्ब्रह्मन्यथावत्कथितस्तव सूतःइत्युक्ताभगवान्तरः सोमार्धकृतशेख
रं दध्यौप्रसन्नकरणःसांवसेज्ञानमेषजे अथदेवोमहादेवःसांस्तस्यहृदिस्थितः प्रस
न्नःसन्नैहेपार्वत्याप्रत्यक्षमगमत्यभुः लंबोदरःकुमारश्चनं सावेचंद्रकलाचहैरेण

सुर्य०

३५

३५

वपारपामुदा श्रीभगवानुवाच नमस्ते देवदेवेश नमस्ते करुणाकर नमस्ते पार्वती
नाथ नमस्ते सर्वसाक्षिणे नमस्ते पाशवदानोपासाहं त्रे परात्मने पापनासकारतानप्र
दायगुनवेनमः अविशेषेण जन्तूनामभिप्रतार्थदायिने अभिप्रेतार्थनूपायनमस्ते भ
क्तवत्सल नमस्ते कंदमृतापलोका लोकदुमस्य च नमस्ते पप्रनाभस्य पप्रयानेः पदप्रद
नमस्ते वेदनिष्ठा नीवेदविद्याप्रदायिने विदविद्यापश एंनु स्वात्मदायनमो नमः त्वमे
व जत्वं परमे परा परे त्वमेव विष्णुश्च जगन्ननादृपः त्वमेव रुद्रः सततोदिनप्रसूतमेव श
क्तश्च पुरं एदृपः त्वमेव वायुर्वरुणेयमः प्रभुस्त्वमेव वहिर्यनदश्च नैऋतः त्वमेव चे
शनसमादृपोहनस्तु मेव चोर्ध्वाधरदिक्पुनिसिक्ः त्वमेव विद्याभवपाशहारिणी त्वमेव
मायाभवपासबंधिनी त्वमेव संसारविमोचकः सदा त्वमेव दुःखोदधि मग्नजं नवः त्व
मेव वेदाखिलाः सनातनास्तु मेव चांगानि सदेस्वरेश्वर त्वमेव सूक्ष्माः स्मृतमश्च भारतं
त्वमेव देवेशे पुराणमद्भुतं त्वमेव शास्त्राणि महानिशंकरं त्वमेव तकाः शक्तिमानगा मि

राम०

३५

नः त्वमेव शब्दविविधादृषध्वज त्वमेव सद्धार्यत येव संस्थिनः त्वमेव मानमिति मेव पू
र्वकस्त्वमेव मानादिजगदिभासकः त्वमेव पायाचविदावयावकस्त्वमेव कर्ता तगतः स
मासतः त्वमेव भर्ता च विनाशकारणं नानाविधचेतनामी त्वमेव नानाविधचेतनेत
रस्त्वमेव सक्तिः परमासजातनी त्वमेव मुक्तिः परमासुशोभना त्वमेव भुक्तिर्विविधामहेश्वर
त्वमेव सच्चिदसुखलक्षणः शिवस्त्वमेव सर्वशिवशेकरेश्वर त्वमेव भिन्नद्वयकल्पनाभ
यस्त्वमेव चाभिन्नवर्जितं त्वमेव सत्वं सततोदितप्रभैक्षमस्त्वमेव जल्यजमीश्वर प्रजल्युत
चापितव्यप्रसादतः सुशब्दिते तत्र न संशयः प्रभो कुरु प्रसादे भवनो गमेषु जंमयि प्रसादेन
महेश्वरेश्वर स्तुतः एवं सुत्वा महादेवं सर्वत्रैकरूपा निधिं भक्त्या परमपास्तनोदिजेद्रा
अवशो भवत् देवदेवो महोदकः प्रणवार्त्रि विनाशनः अनुगृह्य विवस्वन्तत्रैवं तत्र रधीय
तः ब्रह्माविद्यश्वभास्वंतं पातवल्क्ये मुनीश्वरे आलिङ्गागमना मन्ये प्रसन्ना अगमन्नुधाः
पातवल्क्यो पियोषिगीद्रः प्रसन्नं भास्करप्रभुं स्तोत्रैस्तुत्वा गमन्तत्वा श्रीमद्भागवतसीसुनी भवं

सुर्प
३६

तोपिमहादेवप्रसादासौरसंहिता श्रुतवन्तस्त्वहोभाग्यभवंतोमन्मुखीकुजात् संहितापोऽ
शाध्यायोनिर्मितासौरसंहिता महाकारुणिकनैवव्यासेनामिततेजसा यः पठेच्छ्रुत्वा
दापि श्रद्धापोसौरसंहितो यथावन्नस्य वेदार्थः प्रतिमानिनसंशयः वत्सेनमरुजातुल्यो
ब्रह्मवर्चसा धरस्यौणाक्षमपातुल्यः प्रभावेन शिवेन तु विद्ययामत्समः साक्षजिजसा
भास्करोऽयमः श्रियाधनदतुल्यस्यात्रदिसंसयकारणं इतनु विद्ययामत्समः साक्षजि
जसाभास्करोऽयमः श्रियाधननदतुल्यस्यान्वहिससयसुक्ताभगवान्स्मृतः सर्वज्ञः सो
वमीस्वरः ध्यात्वा मया भक्त्या यथातविवशेभ्यसे वात्सखिल्यामहात्मानं व्यासशिष्यं कृपा
हैकरे यथोर्हं पूजयामासुः स्रजं सुमनसप्रियात् इति श्रीस्कादेमत्तापुराणे सौरसंहि
तायां षोडशोऽध्यायः शुभमस्तु संप्रत १८ ६६

काश्यां श्रेष्ठिवरो व बभूव सुमहान् गोपालदासः सुधीस्तस्मिन् सुकृती सतामनु
चरः श्रीरामचंद्रमिधः ॥ श्रुत्वा स्कंदपुराणमुक्तविधिना तेनार्पितं पुस्तकं श्रीनाराय
णादीक्षिताय विदुषे नारायणप्रीतये ॥ १ ॥ वितीर्णं पुस्तकमिदं वर्षे गंगाचंद्रके ॥ पौषमा
सेसिते पक्षे सप्तम्यां भृगुवासरे ॥ २ ॥

राम०

३६